

#DWARS

Buurtberoemd:
Soulaiman
Kourbali

pagina 5

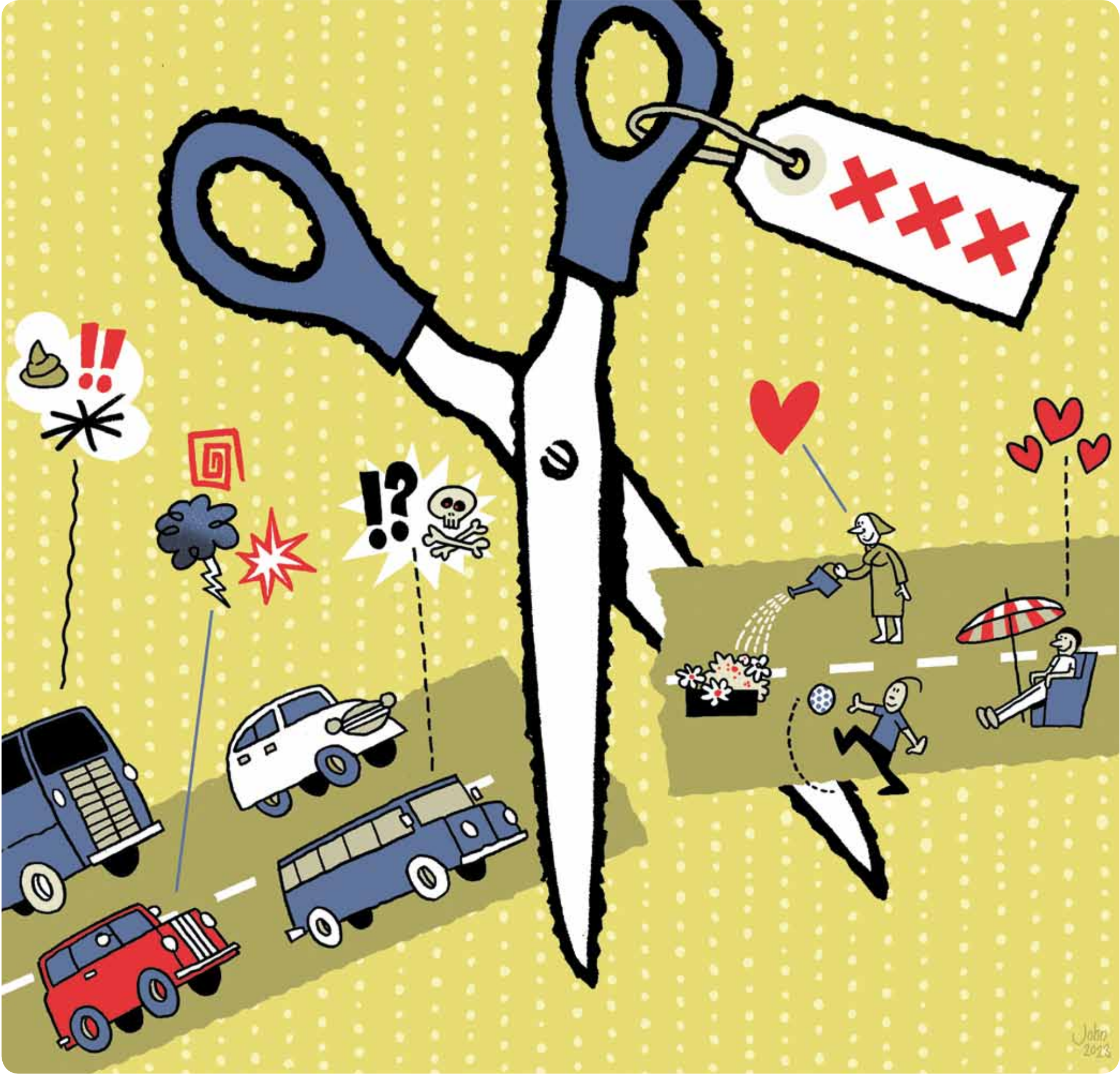

Roze Stadsdorp
Oost

pagina 16

En verder

Voedseluitgifte	4
Waterschap	6
Creativiteit 'onder het spoor'	8
Avontuur op de schooltuin	11
10 jaar HJS	15
Familiezaken: Sickmann	19

Column

De column van een stadsdeelbestuurder komt dit keer van Carolien de Heer

Iedere jongvolwassene verdient een Milton of Angelique

Ik was een makkelijk lerend kind. Als tiener fietste ik makkelijk door het VWO heen. Mijn jongere broer had het zwaarder. Hij kon niet goed meekomen op school en ging naar speciaal onderwijs. Ook daar zat hij helaas niet goed op zijn plek en kwijnde een beetje weg. Totdat hij in groep 7 een lerares kreeg die hem zag staan. Ik denk dat ze Angelique heette. Zij zag wat hij kon en ze begreep hem. Zij zorgde ervoor dat hij de vier jaar achterstand inhaalde. Wat een heldin! Uiteindelijk heeft hij een goede baan bij een waterschap, een paar jaar geleden heeft hij zelfs een hbo-opleiding afgerond.

Je kunt toch elke jongvolwassene zo'n engel zoals mijn broer had, iemand die je ziet staan. Zeker in deze tijd. Er ligt veel druk op onze jongeren, we hebben moeilijke coronajaren achter de rug, veel gezinnen hebben het niet makkelijk door armoede, schulden, scheidingen of andere problemen. Daarbij kunnen sociale media mooi zijn, maar ook heel onveilig.

Jonge meiden hebben te maken met ongewenste exposure. En kleine problemen kunnen op sociale media ineens heel groot worden. En dan lukt het sommige jongeren ook nog eens niet om een stage te vinden waardoor ze hun opleiding niet af kunnen maken.

Gelukkig hebben we in stadsdeel Oost Milton. Milton zag jaren geleden dit probleem al en zette met steun van het stadsdeel een stageprogramma op voor jongeren die om één of andere reden moeilijk aan een stage komen. Deze jongeren lopen onder zijn begeleiding, en die van oud-stagiairs, stage op pleinen en doen andere sportactiviteiten van de gemeente met kinderen. Het bijzondere aan deze stages is dat het meer is dan alleen een stage. Er wordt ook gekeken naar andere problemen die moeten worden aangepakt, bijvoorbeeld problemen op het gebied van financiën, (mentale) gezondheid of een moeilijke thuissituatie. Een jongere die aan het einde zit van haar stage zei

Milton met aan zijn zijde Carolien de Heer en twee stagiaires

het volgende erover: 'Ik heb veel jeugdzorgtrajecten doorlopen en niks hielp. Milton zag mij staan en zag wat ik in mij had. Hij gaf mij verantwoordelijkheden waarvan ik niet wist dat ik die aankon. Dat gaf me veel zelfvertrouwen. Het gaat nu goed met mij.'

Ik gun iedere jongere in Amsterdam een Angelique of een Milton. Iemand anders

dan hun ouder(s) die hen ziet staan, die een mentorrol kan vervullen. Gelukkig hebben we meer van dit soort mensen rondlopen in stadsdeel Oost. Ik ontmoet er welkelijks wel één. Als voorzitter van dit stadsdeel is het mijn taak om deze mensen ruim baan te geven en proberen te zijn net als zij: onze jongeren echt zien staan om wie ze zijn. #

Colofon

Dwars door de buurt is een onafhankelijke lokale krant die in 2023 zeven keer zal verschijnen.

De krant wordt huis aan huis verspreid in de buurten van Oud-Oost (Oosterpark-, Transvaal- en Dapperbuurt) en Watergraafsmeer in Amsterdam-Oost.

Op meerdere openbare plekken in Oost liggen exemplaren om gratis mee te nemen. De oplage is 24.000. Ook is Dwars te lezen op de website www.oost-online.nl.

Dwars 237 verschijnt vrijdag 8 september 2023, de deadline voor uw bijdrage is donderdag 17 augustus 2023.

Adresgegevens:

Wijtenbachstraat 36
1093 JC Amsterdam
06 42 80 78 05
dwarskrant@gmail.com

Kernredactie:

Anita Boelsums, Anneke Hesp,
Melissa Plomp, Frank Schoevaart
en Arie van Tol (hoofdredacteur)

Coverillustratie: John Prop

Opmaak:

Frits van den Akker, Robert Nieman
en Ron de Wit

Medewerkers:

Robert van Andel, Rose Bartholomé,
Anna ten Bruggencate, Wendy Danser,
Connie Dekker, Annette Douwes, Eddy
Ellert, Ank Engel, Dick Feenstra, Carolien
Gevers, Hella de Groot, Lennie Haarsma,
Peter Hoogendijk, Jim Jansen, Jaap
Kamerling, Brigitte Knor, Judith
Lammers, Méland Langeveld, Xiarella
Lewis, Ruud Meijer, Justus van Oel, Daan
van Pagée, Evelien Polter, Henk Pouw,
Dineke Rizzoli en Ellen Ros

Bestuursleden Stichting Dwars

door Oost: Joost Blom, Arie van Tol
en Frits Wegenwijs

Redactionele bijdragen:

Dynamo, HJS, OAR en !WOON

Druk: Rodi Rotatiedruk

#DWARS

Redactioneel

Tekst: Arie van Tol

Wie zijn leidend bij verkeersbeleid: ondernemers en automobilisten of fietsers, voetgangers en klanten? Mogen parken worden afgesloten en gebruikt voor peperdure en keiharde muziek, of zijn die groene oases alleen voor buurtwandelaars en natuurgenieters? Zijn huizen vooral eigendom en bedoeld als beleggingsobject of zijn ze vooral om er (betaalbaar) te wonen?

Het zijn kwesties die zijdelings aan de orde komen in deze Dwars. In dit zomerse nummer overheersen zonnige, maar niet onbelangrijke, onderwerpen. De roeivereniging, de buurtberoemde 'serviceverlener', het waterschap, kroniekschrijvers, broedplaats, kunsthek, schooltuin, Laterna Magica, mooie tekeningen en gedichten van leerlingen van het Pieter Nieuwland College, brommerherrie, voedselbos, 10 jaar Het Juridisch Spreekuur, het Roze Stadsdorp, de directeur van De Nieuwe Ooster, die van Dynamo, de knip / lijn 19 / de tunnel, het Hoekhuis, familieonderneming Sickmann... En op pagina 4 gaat het over de noodzaak van voedseluitgifte! #

Column

Door: Justus van Oel

3 is altijd de oude 3 gebleven

Wat is een 'sniep'? Ik denk dat u zich dat de afgelopen jaren weleens heeft afgevraagd. Veel trambestuurders ook. Welnu, een sniep is een puntig stuk grond. In Diemen hadden ze zoiets en daar staat nu een gelijknamige woonwijk, waar een tram naar toe gaat. Zonder deze lijn 19 zouden u en ik nu waarschijnlijk nooit geweten hebben wat een 'sniep' is. Kleine dingen, maar ze doen er toe.

Zoals ook tramjaloezie. Uitleg: nooit woonde ik op een plek die voorop een tram stond. De bewoners van eindbestemming 'Diemen Sniep' dus wel. Je eigen tramlijn. Pure luxe! Nu het mindere nieuws: het GVB wil mogelijk de 19 schrappen. Probeerplannetje, er kan nog van alles gebeuren, maar tóch. Zoveel trams heb je al niet in Oost, en die 19 ligt daar erg handig. Mogen we boos over worden. Woedend hoeft nu ook weer niet: de vervanger op het traject van Weesperplein naar de Sniep wordt een andere tram, lijn 7. Het is niet ideaal, maar ja, personeelstekort, bezuinigen en die Noord-Zuidlijn was inderdaad een hele dure. Het rekensommetje zal kloppen. En alles went, het is bekend. Of je koopt alsnog een auto of een vette elektrische fiets met SUV-banden. Wel hoop ik dat iedereen gaat protesteren, en dat dat helpt. Nou, tot zover dit stukje.

Nee, niet dus. Heere Heeresma schreef, lang geleden, een boek dat door scholieren nog steeds wordt gelezen: 'Han de Wit gaat in ontwikkelingshulp'. Lekker dun en geestig. Het verhaal gaat zo: als Han eindelijk weet wat hij wil, andere mensen aan een beter leven helpen, gaat hij op de brommer naar het Tropenmuseum om te solliciteren. Helaas komt hij daar onder lijn 9 en overleeft dat niet. Voor mij was – om een of andere reden – deze lijn 9 de tram van Han de Wit, waar ik hem ook trof. Dus toen de 9 werd opgeheven was er minstens één Amsterdammer die dacht: 'Goh, dat is nu ook jammer voor onze Han.' Waanzin, maar wel het soort waanzin waardoor je verbonden voelt met plekken, wijken, met jouw stad. Tramlijnen verbinden, dat is hun nut, maar ze verbinden ook op een andere manier. Voorbeeld: stél dat lijn 7 de nieuwe 19 wordt (die voor mij trouwens de oude 9 is), ben ik toch weer extra blij dat de 3 altijd de oude 3 is gebleven. Rijdt van mijn eerste zwembad langs mijn eerste huis naar mijn huidige huis, via nog duizend andere plekken in mijn leven. Als ze ooit aan de 3 komen, komen ze aan mij. Dan wordt het keiharde actie. #

Reageren? Graag. Naar: justusvanoel@gmail.com.
Meer: www.justusvanoel.nl

De Hoop roeit al 175 jaar op de Amstel

Tekst: Anneke Hesp | Fotografie: Dineke Rizzoli en De Hoop

De rivier de Amstel heeft acht roeiverenigingen met samen 8000 roeiers. De oudste vereniging is De Hoop aan de Weesperzijde 1046A. Deze zomer bestaat die 175 jaar.

Drukte op het water in 1893; op de achtergrond toenmalig gebouw van De Hoop

Mensen hebben langer geroeid op de Amstel dan gefietst in de stad Amsterdam. Schuilen met melk, eieren en vlees van de boerderijen, veerpontjes voor mensen van de ene kant naar de andere kant, palingbootjes en vervoer tussen de stad en de buitenplaatsen. Roeien deed je voor je brood. Ook als je soms aan een wedstrijd meedeed. Tot sport in de mode kwam bij de Britse hogere klassen. Voetbal, tennis, cricket en roeien. Zes Amsterdamse jongemannen van goede huize kwamen te weten dat studenten van Oxford en Cambridge tegen elkaar om het hardst roeiden. Dat leek ze ook wel leuk. Ze wisten bij familie en bekenden genoeg steun los te krijgen om bij de Hoge Sluis, voor Carré, een vereniging op te richten. Er kwamen boten, een haventje, een gebouw. Door de jaren moest de elitaire club diverse keren verhuizen. In 1944 sloopten de Duitsers het gebouw dat inmiddels ter hoogte van de IJsbreker lag. Na de oorlog verrees het huidige gebouw met het brede terras. Daaronder een grote botenloods. Hier en op drie andere locaties wachten 120 boten op de roeiers.

Lustrumfeest Roeivereniging De Hoop, 1848-2023

gang en zonsondergang. Wie rust wil, komt vroeg in de ochtend en door de week.

Monique van Schendelen is commissaris van de club: 'Het jongste lid is 10 jaar, het oudste 92. Er is een jeugdopleiding en daarom zijn veel tieners lid. Wie achttien jaar is, stapt vaak over naar een studentenroeivereniging. Veel komen er daarna terug en de groep mannen tussen de 28 en 40 is groot.' Het clubaspect is belangrijk. Natuurlijk, er wordt geroeid, maar er is ook gezelligheid. De tafels op het terras stromen nu vol. Mensen kunnen zich opgeven voor de bridgedrive. Een glaasje, een hapje, feesten, het hoort er allemaal bij.

Vrouwen kampioen

Vrouwen werden voor het eerst geaccepteerd als betalende leden in de Eerste Wereldoorlog. Het liefst wel familie. Het blijft ons kent ons. Vanaf 1915 mochten ze ook roeien. Natuurlijk was er wat gedonder. Vrouwen moesten in een rok roeien om geen aanstoot te geven. En het zogenaamde stijlroeien was toen de enige hun toegewezen moge-

lijkheid. Het duurde nog heel wat jaren voor vrouwen in een broek mochten roeien in een snelheidsrace. Vanaf 1948 mochten ze zelfs in het bestuur! Dat is wel wat anders dan in het voetbal, waar vrouwen tot in de tachtiger jaren niet welkom waren. Nog steeds vindt een club als Ajax het moeilijker om een kampioensfeestje voor de vrouwen te organiseren dan voor de mannen.

Drempels

Het is opmerkelijk dat de verzuiling geen rol lijkt te spelen in de roeiwereld. Protestant, atheïst of katholiek is geen belangrijk gegeven geweest. Nu is zelfs RIC al tien jaar niet meer katholiek. Joods zijn was in het verre verleden wel een probleem. En als je ouders korfbal speelden of je vader eenvoudig werk had zoals bij de brandweer, kwam je ook niet door de ballotage. Ik en veel van mijn lezers zouden er dus niet hebben kunnen roeien. Die ballotage is trouwens ook al lang afgeschaft. Maar hoe divers is De Hoop in deze tijd? En wat zijn de drempels? Is het geld er een? Monique van Schendelen vindt van niet: 'De contributie

voor volwassenen is 400 euro per jaar en het eerste jaar 200 euro entreegeld. Voor junioren en jongeren tot 27 een stuk lager. Leg dat eens naast wat een sportschool kost? En je kunt hier iedere dag terecht.' Vermeulen vult aan: 'Bij roeien gaat het ook om de totale beweging, alle onderdelen worden getraind. Het is prettig duurzaam en je leert discipline. Je moet in een boot heel goed samen kunnen werken. Het is buitengewoon sociaal.'

Dat de vereniging erg wit is, valt niet te ontkennen. Vermeulen: 'We staan open voor iedereen. Maar niet iedereen houdt van een watersport als roeien.' Wel weten expats de weg te vinden naar De Hoop. Maar sommigen vertrekken ook weer na een paar jaar. Vermeulen: 'We zijn een vereniging van vrijwilligers, geen verhuurbedrijf van boten. We spelen op dit soort ontwikkelingen in zodat we over 175 jaar nog bestaan.' Het zal toch moeten via de zwaan-kleef-aan-methode waarbij het zo belangrijk is dat mensen zich thuis voelen en erbij willen horen.

Buurtdagen

De Hoop is geen buurtvereniging. De leden komen van heel Amsterdam en daarbuiten. De activiteiten en netwerken zijn ook veel breder dan de buurt. Vermeulen: 'We waren een van de initiatiefnemers van de aanleg van de Bosbaan en huren daar ook een botenloods. Verder hebben we zeilboten in Vinkeveen, en in IJburg doen we mee aan coastal rowing. We hopen dat dit in 2028 een Olympische sport kan worden.'

En toch. Van Schendelen: 'Als Sinterklaas aan komt varen, staan de kinderen van De Pinksterbloem hem hier wel op te wachten. En we hebben buurtdagen gehad met wandeling en roeiclinics.' #

Dit jaar zijn er in september nog wedstrijden op de Amstel te zien en in oktober op de Bosbaan. Een hoogtepunt voor het lustrum vormen ook de wedstrijden op de eerste zondag in november

Uit 'Over het water' van H.M. van den Brink.

Amsterdam 1939. Over de beste zomer in het leven van een arbeidersjongen die het had aangedurfd lid te worden van een elitaire roeiclub.

'Tijdens zo'n training maakte het landschap langs het water deel uit van het werk. Het riet, de weilanden de boerderijen, en verder weg van de stad, de theekoepels waarachter landhuizen wit en grijs al honderden jaren stonden te dromen. ... Het leek wel of al die natuur en de sporen van beschaving er speciaal voor ons waren, als een decor en zetstukken voor ons werk. ... Wij twee, in een smalle bruine boot, op het spiegelende water, dat nu eens zwart leek en dan weer blauw, uitgelicht door een stralende zon, toegeknikt door overhangende bomen, aangeemoedigd door fluisterend gras en suizend riet, nagestaard door koeien en vissers, met het gebaat van schapen of de hoorn van een vrachtschip in onze oren, met de wind die door onze haren streek en onze longen met zuurstof vulde.'

'De tijden dat je het water op ging voor je rust, liggen ver achter ons'

Rust op water

Op een zonnige zondagochtend kijken Alex Vermeulen en Monique van Schendelen uit over de rivier. De weekenddrukte komt al op gang rond tien uur. De tijden dat je het water op ging voor je rust, liggen ver achter ons. Voorzitter Vermeulen: 'Op drukke dagen kunnen er 300 vaartuigen per uur langs komen.' Alhoewel – oude prenten laten zien dat het water in Amsterdam vaak levendiger was dan tegenwoordig. De leden kunnen roeien tussen zonsop-

Voedseluitgifte in Oost is noodzaak

Tekst: **Ellen Ros** | Fotografie: **Frank Schoevaart**

Marja Remesar, Margreet Lukkien en Sacha Schoonhoven zijn een paar van de vele mensen die zich inzetten voor voedseluitgifte. Ook in Oost blijkt dat helaas hard nodig.

Marja Remesar van Voedselkracht

Na een volle werkweek bij bureau Leefomgeving van de GGD, spoedt Marja Remesar zich naar haar buurt, Betondorp, en start met het koken van vegetarische maaltijden. In de loop van de middag wordt voedsel aangeleverd bij buurthuis het Brinkhuis. Voedsel dat elders overblijft bij supermarkten. ‘Vorige week waren ze erg laat, het liep al tegen zes uur. Toch stond er een hele rij mensen al een uur te wachten, dankbaar en geduldig.’

Voedselverspilling

Marja is dit initiatief begonnen nadat ze een woning vond in Betondorp. ‘Ik had dit idee al een tijd, ik wilde iets doen tegen voedselverspilling en ik ben gaan kijken of ik iets kon betekenen voor de buurt. Dat viel in goede aarde bij Dynamo, ik kreeg alle medewerking en mocht op vrijdagmiddag in het Brinkhuis aan de slag. Uit de buurt onstond al snel een groep van tien vrijwilligers. Via stichting Blijve Buren wordt het voedsel dat we uitdelen aangeleverd. De mensen kunnen hier op vrijdag een maaltijd ophalen maar ook brood en groente. Ze hoeven alleen een naam op te geven, het stadsdeel waar ze wonen en voor hoeveel personen ze meenemen. Ze mogen zelf pakken. Wat overblijft, wordt opgehaald voor de opvang van Oekraïense vluchtelingen.’

Vliegend van start

Op 14 april jongstleden startte het initiatief. Een oproep op Facebook én het netwerk van stichting Dynamo heeft in rap tempo gezorgd voor een daverend succes. Elke week komen er zo’n 100 mensen, een aantal uit Betondorp maar de meesten uit het hele stadsdeel. ‘Dat we propageren met ons project voedselverspilling tegen te gaan verlaagt de drempel om te komen, maar er zijn veel mensen die het ook echt nodig hebben. Laatst bekende een man me dat hij langskomt na zijn werk, het zijn tweeverdieners, maar met een hoge

huur en hoge vaste lasten redden ze het niet meer. En zij kunnen verder nergens op terugvallen. Een oma komt ook langs, niet voor zichzelf maar omdat haar kleinkind in het weekend langskomt. Er komen ouderen van het Flevohuis, en ook jongeren van een begeleid wonenproject uit de buurt.’ Het project Voedselkracht, onderdeel van haar stichting HeartLinQ, draait zonder subsidie. Binnenkort start bij haar ook een ‘menstruatieuitgiftepunt’. Een...? Marja snapt de verbazing. Er blijkt dringend behoefte aan maandverband e.d. omdat daar geen geld voor is in de armste gezinnen. Vanuit het Armoedefonds worden MUP’s (menstruatieproducten uitgifte punten) ingericht, zodat meisjes en vrouwen deze producten makkelijk kunnen ophalen.

Legt dit snelle succes geen druk op haar? Ze glimlacht bescheiden: ‘Ik voel geen druk, ik ben al jaren maatschappelijk actief en ik voel dat hier een geweldige ‘flow’ is ontstaan. Maar ik zou graag een extra vrijwilliger vinden die ook wil koken.’

Voedselbank in Oost

Iedereen kent zonder twijfel de Voedselbank. Amsterdam heeft twaalf uitgiftepunten van de Voedselbank en een enorm distributiecentrum. Woensdagochtend 7 juni: het weer is aangenaam, er vormt zich een lange rij voor de deur van de Muiderkerk. Om 10.00 uur start Margreet Lukkien de voedseluitgifte. Zelf staat zij als coördinator (vrijwilliger, voormalig verpleegkundige) aan de ontvangsttafel waar de mensen worden geregistreerd en een kopje koffie krijgen. Vandaag zijn er luiers, voor wie die nodig heeft. Ze maakt altijd een praatje met de mensen en weet onder tussen veel van hun achtergrond. De sfeer in het team van vijftien vrijwilligers is vrolijk en energiek. In twee rijen wordt het voedsel uitgedeeld: eerst droge waar, dan fruit, groente, zuivel, vlees en brood. Tas-

sen worden volgeladen. Er is vandaag best veel, maar er is eigenlijk te weinig brood, zien de vrijwilligers al. Alles wordt ‘s morgens aangevoerd vanuit het Centrale Distributiecentrum. Er komen elke week ongeveer 200 mensen. Er staan er 215 op de lijst.

Strengere criteria

Om in aanmerking te komen voor de Voedselbank moeten de mensen al hun gegevens over inkomsten en uitgaven laten toetsen door het buurtteam. Er zijn strenge criteria voor toelating. Niet iedereen wil of kan daaraan voldoen. Margreet: ‘Het aantal is enorm gegroeid sinds ik in 2019 in Oost begon. We hebben, ook vanwege corona, een tijd buiten op het Makassarplein gestaan, in weer en wind. Dat was afzien!’ Nu is Margreet blij dat de Voedselbank op woensdag in de Muiderkerk terecht kan. Een fijne, grote ruimte. De wachtenden staan rustig buiten, kennen elkaar, er is bijna nooit gedoe. Na de uitgifte wordt alles opgeruimd en

schoongemaakt. Alle restanten worden opgehaald, door Peter van... Blijve Buren.

Voedselnetwerk

Weer wordt stichting Blijve Buren genoemd. Hoeveel organisaties houden zich wel niet bezig met voedseluitgifte? En hoe werkt de logistiek? Waar komt al het voedsel vandaan en hoe wordt dat efficiënt verdeeld? Sacha Schoonhoven, gebiedsmakelaar Indische Buurt van de gemeente, houdt zich al 2,5 jaar bezig met de praktijk van de voedseluitgifte. Zeker door corona is het aantal initiatieven in Oost enorm gegroeid. Er zijn vijftien initiatieven die allemaal uit de samenleving zelf, via informele netwerken en zonder subsidie van de gemeente zijn ontstaan. De snelheid waarmee dat is gegaan is ongelooflijk en de ‘drive’ van al deze vrijwilligers is indrukwekkend. De noodzaak is nog steeds groot. Sacha schat in dat de Voedselbank slechts 30% van de behoefte dekt en dat 70% van de vraag komt van mensen die nergens recht op hebben, dakloos zijn, geen papieren hebben of om andere redenen niet willen of kunnen komen naar de Voedselbank.

Ontzorgd

Wat valt er nog te verbeteren? De logistiek kan echt nog beter, volgens Sacha. ‘Lang niet al het voedsel dat beschikbaar is, komt op tijd bij uitgiftepunten terecht. Moet je voorstellen: er wordt spontaan ingezameld, soms komen enorme partijen op de markt en zijn uitgiftepunten daar niet op berekend of is het vervoer onvoldoende geregeld. Door onderling met elkaar af te stemmen hopen we dat die logistiek kan verbeteren. Voedseluitgiftepunten moeten ‘ontzorgd’ worden, de gemeente kan daarbij helpen.’

Een ander punt van zorg is dat veel initiatieven met heel weinig tot geen subsidie draaien en de eindjes aan elkaar moeten knopen. Dat geeft stress en onzekerheid. Met elkaar samen zou de organisatiekant van de voedseluitgiftepunten kunnen verbeteren. De gemeente moet de voedseluitgiftepunten blijven ondersteunen, vindt zij. En uiteindelijk gaat het niet alleen om voedsel. Veel van de mensen die in armoede leven hebben meer hulp nodig en dan is voedseluitgifte de ‘ingang’ om mensen de weg te wijzen naar hulp. En dat is dan de reden dat ook Marja Remesar meewerkt aan het initiatief om te komen tot een voedselnetwerk in Oost. #

v.l.n.r.: Vrijwilliger Noor Koch en coördinator Margreet Lukkien

Buurtberoemd om zijn BIGS

Tekst: Anita Boelsums | Fotografie: Frank Schoevaart

De eeuwige toerist noemde hij zichzelf. Soulaïman Kourbali vertrok op zijn 23e uit Algerije om de wereld te zien. Gelukkig voor ons dat hij na vele omzwervingen in Nederland belandde, in Amsterdam Oost, waar hij nu al jaren met zijn stichting Buurtinitiatief Goede Service (BIGS) kansarme jongeren en hun ouders in beweging brengt, letterlijk en figuurlijk.

Mensen blij maken is Soulaïman's grootste wens

In zijn trainingsruimte in de Meevaart vertelt Soulaïman, 57 jaar, hoe hij na Groot Brittannië, Frankrijk, Finland, Zwitserland een volgend station bezocht – Amsterdam - en hoe hij daar een wijs en sympathiek echtpaar ontmoette. ‘Dat was in 1991. Zij hebben de deur voor mij geopend en werden vrienden voor het leven.’ De ontmoeting bleek een van de kansen die op Soulaïmans pad kwamen. Soulaïman: ‘Zij confronteerden me met mijn leven. Je hebt veel gereisd, en nu? Wat ga je nu doen? vroegen ze. En ze gaven me advies voor een goed en stabiel leven. Ik besloot in Amsterdam te blijven en eerst de taal te leren.’ Dat viel nog niet mee, hij was nergens ingeschreven, had alleen een verblijfsvergunning voor Engeland. Maar ook hier was het lot hem goed gezind: een aardige directeur van de Joke Smitschool bood hem de kans zich het Nederlands eigen te maken.

Karate
Zijn geld verdiende hij intussen als supervisor in hotels, waar hij de kamers controleerde. En hij sportte. ‘Sport zit in mijn bloed,’ zegt hij. ‘Vanaf mijn dertiende doe ik aan karate en aan hardlopen. Ik hielp trainers met lesgeven en verliet Algerije met de zwarte band.’ Het lag dan ook in de lijn der verwachting dat Soulaïman voor zichzelf zou beginnen. In het Transvaal Buurthuis kreeg hij een paar jaar na zijn aankomst daar de kans voor, dankzij Frans Suijkerbuijk. Hij kon een sportzaal huren en drie maanden proberen of hij leerlingen kreeg en goede trainingen kon geven. Het lukte, hij kreeg een jaarcontract, gaf karate- en conditietraining aan 35 mensen en doet dat daar, met tussenpozen, nog steeds.

Jeugd
Soulaïman komt uit een gezin met twee jongens en drie meisjes. Zijn vader emigreerde naar Frankrijk en hij groeide op met zijn moeder, opa en oma. ‘Mijn broertje overleed op jonge leeftijd en toen was ik de enige zoon. Ik was een echt moederskindje.’ Hij lacht. ‘Het was ook de droom van mijn moeder dat ik ging trouwen, dus ik ben weer naar Algerije gegaan en heb daar mijn vrouw ontmoet. Met haar ben ik nog een jaar naar Londen gegaan, ik wilde dat zij ook de wereld leerde kennen.’ En hoe

kwam hij daar dan weer aan zijn geld? Opnieuw die relaxte lach. ‘Ach ja, daar was ik beveiligder.’ Hij vertelt hoe het in zijn jeugd heel gewoon was dat je mensen die het moeilijk hadden, hielp.

‘We willen ze laten zien hoe het echte leven in elkaar zit’

Het was voor hem dan ook haast vanzelfsprekend dat hij, toen hij opnieuw gesetteld was in de Indische Buurt, daar zijn stichting BIGS oprichtte.

Community
BIGS? Vertel! ‘Ja, ik ben BIGS,’ en Soulaïman wijst op zichzelf, ‘een afkorting van Buurtinitiatief Goede Service. Wij organiseren allerlei activiteiten voor kansarme jongeren, maar ook voor hun ouders, zodat die wat sterker in het leven staan.’ En concreet? ‘We doen aan sport, helpen kinderen met huiswerk en we hebben bijvoorbeeld elke zaterdag een ‘conferentie’. Zo’n 40 jongeren van tussen de 12 en 17 jaar praten met elkaar over het leven in de buurt, hoe je een community opbouwt en dat soort zaken. Er worden verschillende instanties uitgenodigd om te vertellen. En we gaan vaak met groepjes naar grote bedrijven, of naar de politie, brandweer, ziekenhuis om te zien hoe het daar allemaal werkt. We willen ze ervaringen laten opdoen, zien hoe het echte leven in elkaar zit.’

Opbloeien
Op zondag organiseert hij Arabische les in buurthuis Vonk. Daar komen zo’n 60 kinderen. ‘En we hebben nog een wachtlijst.’ Enthousiast vertelt Soulaïman verder: ‘Maar ik doe ook erg veel aan sport. Ik heb een vriend met een zwemschool. Daar neem ik de kinderen mee naartoe om een diploma te halen. Ze hoeven dan niet zoveel te betalen. Soms zijn het kinderen met een beperking en soms kinderen die extreem bang zijn voor water. Het is geweldig om te zien hoe die kinderen opbloeien als ze eenmaal zo’n diploma in handen hebben. Mijn strategie bij zo’n zwemles – ja, die geef ik ook zelf – is dat ik hun vriend ben, hun gelijkwaardige en dat werkt goed!’ Zelfs paardrijden zit in het ‘pakket’. Eens in de paar maanden gaat Soulaïman met een groepje paardrijden. ‘Ook daar is het mooi om te zien hoe jongeren leren omgaan met dieren.’ En dan is er nog de driedaagse kampeertocht in Nieuw Vennep. Alles zonder subsidie. Hij krijgt weleens geld van een bedrijf en zo wil hij het houden. ‘Stel dat er een of andere crisis is, dan zit ik ineens zonder, nee ik hou het graag in eigen hand, zonder overheidssteun.’

Mensen blij maken
Op woensdag is Soulaïman vaak te vinden op het Makassarplein om activiteiten voor kinderen te organiseren en op zondag geeft hij conditietraining en ademhalingssystemen. En dat alles naast zijn gewone werk: lesgeven aan jongeren Leider Sportieve Recreatie. Hij heeft het druk. ‘Ja, vaak kom ik kapot thuis ’s avonds, maar als ik terugdenk aan wat ik gedaan heb voel ik me goed!’
Mensen blij maken, dat is zijn grote wens. Het staat ook als motto bij het portret dat Serge Verheugen van hem heeft gemaakt en dat op het Muiderpoortstation hangt. ‘Ik maak weleens een selfie, het is toch een leuke herinnering. En ik ben best trots op de dingen die ik doe, jongeren met een beperking die een diploma halen, kinderen die niet meer bang zijn voor dieren, opgetogen ouders. Blij mensen, daar gaat het me om!’

Zijn stichting BIGS brengt jong en oud in beweging en strijdt voor gelijkwaardigheid, valt er op de website van de stichting te lezen. ‘Ja,’ vult Soulaïman aan, ‘en ook: de jeugd heeft de toekomst en daar wil ik graag mijn steentje aan bijdragen!’ #

Stichting BIGS is te vinden via onderstaande QR Code

Op het Muiderpoortstation portretteerde kunstenaar Serge Verheugen een groep bijzondere buurtbewoners. In de Dwars leest u over hun sociale harten, die ze BUURTBEROEMD maakten. Dit keer: Soulaïman Kourbali.

Trots op de waterkwaliteit van Amsterdam

Tekst: Evelien Polter | Fotografie: Frank Schoevaart

De waterschapsverkiezingen van 15 maart lieten een groeiend bewustzijn rond water zien. Nieuwsgierig geworden naar hun werkzaamheden zocht ik daarom contact met bestuurder Bea de Buisonjé. In het prominente gebouw van Waternet aan de Korte Ouderkerkerdijk, met het mooiste uitzicht over de Amstel, spreek ik haar.

Bea de Buisonjé bij gemaal Zeeburg

Buisonjé is al 8 jaar lid van het Waterschapsbestuur. Zij was lijsttrekker voor de PvdA en op 15 maart is Bea opnieuw gekozen en zij treedt eind juni opnieuw aan als lid van het dagelijks bestuur.

Het grootste deel van de gemeente Amsterdam valt onder het Waterschap Amstel, Gooi en Vecht. Het omvat naast Amsterdam (met uitzondering van een deel van Amsterdam-Noord), het Gooi en delen van de provincie Utrecht. Het gebied telt 1,3 miljoen inwoners. Het bestuur gaat over zaken als het beheer van dijken en sluizen, de kwaliteit van het water en het grondwaterpeil. Het waterschap worstelt al langer met tegenvallende belastingopbrengsten door falende ict bij Waternet, de ambtelijke uitvoeringsorganisatie.

In de jaren zeventig studeerde u geografische hydrologie, dat is de studie van het gedrag en de eigenschap-

pen van water. Dé studie over waterbeheer. Bent u daarna gaan werken in die sector?

‘Er studeerden toen alleen maar mannen geografische hydrologie. Bij Rijkswaterstaat en TNO wilden ze alleen maar mannen. Uiteindelijk vond ik een baan bij een communicatiebureau. Regelmatig kwamen er oproepen vanuit de PvdA of ik me kandidaat wilde stellen voor het bestuur van het Waterschap. Omdat ik nog steeds veel belangstelling voor mijn oude vak had, heb ik me zo’n negen jaar geleden aangemeld en werd ik gekozen als lid van het bestuur. Voor mij is het iedere ochtend op mijn werk bij het Waterschap alsof ik een cadeautje uitpak.’

Wat vindt u aantrekkelijk van uw werk bij het Waterschap?

‘Door de klimaatverandering wordt het waterbeheer steeds belangrijker. Het is fascinerend wat water doet. Het is zoals

een kind stenen verlegd in een beekje. Het Waterschap doet dat in het groot. Water kun je sturen, ermee spelen, afsluiten. Als dagelijks bestuurder ben je daarmee bezig. Vanmorgen was ik bijvoorbeeld bij het landelijk overleg Delta-programma Zoetwater. Daar bespreken we hoe we komende zomer omgaan met de invloed van de droogte op de beschikbaarheid van zoet water.’

De Watergraafsmeer is een polder van meer dan 5 meter onder NAP. De Ringdijk beschermt die polder. Bewoners van de Watergraafsmeer zijn bang dat bij extreme wateroverlast deze polder onder zal lopen. Is dat een reëel gevaar en wat doet het Waterschap eraan om een dergelijke ramp te voorkomen?

‘Om de Watergraafsmeer zit een dijk en die is sterk genoeg. Er staan twee gemalen in de Watergraafsmeer, eentje in Science Park en eentje bij de Weespertrekvaart. Met deze gemalen pompen we overtollig water uit de polders. Stel dat een dijk toch water doorlaat dan gaan de kleppen in de Ringvaart dicht waardoor de Amstel niet leegstroomt in de Watergraafsmeer. In het Science Park bij de onderdoorgang van het spoor zit ook nog een grote deur die dicht kan om het water tegen te houden.’

Bij veel oude huizen zijn in de Watergraafsmeer zijn souterrains omgebouwd tot leefruimte. Hoe kijkt u daar tegenaan?

‘Daar ben ik heel erg ongelukkig mee omdat door die onderkeldering het grondwater wordt verstoord. Je woont in een polder waar het water constant omhoog wil komen en daar maak je een bak in waardoor de burens wateroverlast krijgen of waardoor de grond zo droog wordt dat instortingsgevaar voor de omliggende gebouwen dreigt. Per 1 januari 2023 mag het niet meer in de Watergraafsmeer. Toen die maatregel aangekondigd werd vorig jaar hebben nog veel huiseigenaren hun huis nog gauw onderkelderd. Ik begrijp dat niet.’

Zijn er ook buurten in Oost waar in heel warme periode hittestress dreigt?

‘De Indische buurt is een van de meest versteende buurten van het Waterschap met weinig groen en veel betegeling.

Daar dreigt hittestress, er moet daarom in die buurt meer groen komen.’

In het voorjaar regende het veel. Wat doet het Waterschap dan om Amsterdam droog te houden?

‘Er komt altijd water bij, dat is regenwater, water uit de polders maar ook uit de rioolwaterzuivering. Dat moeten we afvoeren. De enige plek waar we dat kunnen is in IJmuiden. Dat is direct ook onze achilleshiel. Als het in IJmuiden niet goed gaat heeft Amsterdam problemen met hoogwater. Vroeger zetten we als het eb was de schuif open en spuiden we het overtollige water in de Noordzee. Doordat de zeespiegel aan het stijgen is merken we dat het water lozen in de zee niet altijd meer kan. Vandaar dat we bij IJmuiden nu enorme pompen hebben staan om Amsterdam droog te houden. Gemaal Zeeburg zetten we aan als er te veel regen valt en het water in de Amstel te hoog is. We houden het water altijd op min 40 centimeter NAP. Gemaal Zeeburg kan alleen Amstelland drooghouden. Het Gemaal is klein in verhouding met de pompen in IJmuiden, maar het is wel de trots van ons gebied.’

Op 3 september organiseert Amsterdam City Swim weer een zwemparcours. Wat is de bijdrage van het Waterschap/Waternet hieraan?

‘We sponsoren City Swim om te laten zien dat de waterkwaliteit in onze grachten zo goed is dat iedereen daarin kan zwemmen. Je legt een parcours van 700 meter of 2 kilometer af, dwars door Amsterdam, om zoveel mogelijk geld op te halen voor Stichting ALS. Tijdens City Swim controleren we steeds of de kwaliteit goed genoeg is. Een paar jaar geleden waren er, vlak voordat City Swim zou plaatsvinden, enorme stortbuien geweest waardoor het water niet van voldoende kwaliteit was om in te zwemmen. Toen hebben we de City Swim afgelast.’

Heeft u nog advies hoe wij zelf kunnen zorgen voor een goede waterkwaliteit?

‘Gooi niks op de grond! Peuken, plastic zakjes, sinaasappelschillen, alles waait uiteindelijk in het water en tenslotte in zee. Gooi het in een vuilnisbak of neem het mee naar huis.’ #

Dreigende sluiting

Het wordt menens, zo lijkt het. De gemeente Amsterdam wil buurtsupermarkt Vomar aan de Nobelweg sluiten. De buurt verzet zich daartegen, onder andere met een petitie die te vinden is op website vomarnobelwegmoetblijven.nl.

De sluiting dreigt al langer. Eerder in Dwars maakten buurtbewoners al duidelijk dat deze buurtsupermarkt meer was dan een winkel. Het is een ontmoetingsplek voor de buurt en met name voor ouderen. Bovendien is voor jongeren een baantje bij de Vomar een opstap naar een vaste baan. Er is een samenwerkingsproject met een ROC. De gemeente wil de tijdelijke omgevingsvergunning die eerder een keer is verlengd, niet nogmaals verlengen. Daarom dreigt op 31 december a.s. een einde te komen aan het bestaan van een van de prettigste en best lopende buurtsupermarkten. De afgelopen weken is er op vrijdagen actie gevoerd. Met de acties en de petitie wil de buurt de gemeente aanzetten tot herziening van het besluit tot sluiting. #

Gif Oosterpark

De Stichting Herstel Oosterpark is naar de rechter gestapt en heeft aangifte gedaan tegen de gemeente. De aangifte heeft betrekking op bodemverontreiniging in het Oosterpark. Herstel Oosterpark heeft bodemonderzoek laten doen. Daaruit blijkt dat concentraties lood in de bodem zo hoog zijn dat deze een ernstige bedreiging vormen voor de gezondheid van jonge kinderen die daar spelen. Het is een zaak die al jaren speelt. #

Weesperzijde

De herinrichting van het middengedeelte van de Weesperzijde is gestart. De Weesperzijde wordt groener, veiliger, met meer ruimte voor voetgangers en fietsers. Dit middengedeelte is het gebied tussen gevel en waterkant vanaf de Ruyschstraat tot roeivereniging De Hoop. De werkzaamheden van het zuidelijke deel van de Weesperzijde zijn net afgerond. #

Wie beschreven Amsterdam?

Tekst: Robert van Andel | Beeld: Henk Pouw

In de Dapperbuurt zijn zes straten vernoemd naar kroniekschrijvers die inspiratie ontleenden aan Amsterdam. Pontanus schreef als eerste een wetenschappelijke geschiedenis van de stad. Navolgers verzorgden meerdelige stadsgeschiedenissen en glorieuze beschrijvingen over stad, bouwwerken en stadsuitbreidingen.

Pontanus

In de Dapperbuurt zijn zes straten vernoemd naar kroniekschrijvers die inspiratie ontleenden aan Amsterdam. Pontanus schreef als eerste een wetenschappelijke geschiedenis van de stad. Navolgers verzorgden meerdelige stadsgeschiedenissen en glorieuze beschrijvingen over stad, bouwwerken en stadsuitbreidingen. [intro]

Amsterdam in zijn vele aspecten is al eeuwenlang een populair thema voor steeds nieuwe drukwerken. Dat is te zien in boekhandels, het Stads Archief Amsterdam (SAA), de Openbare Bibliotheek Amsterdam (OBA) en de Universiteitsbibliotheek. Tussen 1875 en 1880 besloot de gemeenteraad stadskroniekschrijvers uit vervolgen tijden te vrijwaren van de vergetelheid door hen te vernoemen in het stadsuitbreidingsgebied dat nu de Dapperbuurt vormt.

Johannes Isacus Pontanus (1571-1639) ontwikkelde zich tot historicus, maar was een echte vertegenwoordiger van de natuurwetenschap op de grens van de 16de naar de 17de eeuw. Tijdens zijn opleiding aan de universiteiten van Leiden en Franeker in de natuurfilosofie richtte hij zich zowel op de geneeskunde alsook op de sterrenkunde. Als jongeman werkte hij enkele jaren voor de Deense astronoom Tycho Brahe. Hij nam deel aan diens nachtelijke astronomische metingen aan de hemelpositie van de planeten, die bepaald werden met een voor die tijd verbluffende nauwkeurigheid. De schat aan gegevens die Brahe meenam naar Praag, waar hij hoofdastronoom werd aan het hof, hielp Johannes Kepler aldaar concluderen dat de planeten niet in een cirkel- maar in een ellipsbaan door ons zonnestelsel bewegen. De Latijnse school van Harderwijk van 1599, waar professor Pontanus een van de toonaangevende docenten was, werd vanaf 1648 door de staten van Gelre en Zutphen overgenomen om zo Gelderland een eigen universiteit te bezorgen. In 1811 sloot Lodewijk Napoleon deze universiteit tegelijk met die van Franeker en Utrecht. Alleen Utrecht werd na de Franse tijd duurzaam heropgericht. Terzijde: Hermanus Boerhaave en Carolus Linnaeus behoren tot de promovendi van de Universiteit van Harderwijk.

Dapper

Pontanus
De Pontanusstraat kromt zich tegen de spoordijk die de Dapperbuurt scheidt van de Indische buurt; vooral vervangende nieuwbouw bepaalt nu de gevels die uitkijken over het spoor. Pontanus verwierf bekendheid als geschiedschrijver in de toenmalige taal van de wetenschap, het Latijn. Eerst schreef hij over Amsterdam (1611): *Rerum et urbis Amstelodamensium historia*, en later onder meer over Denemarken (1631) en over Gelderland (1639). Tientallen jaren woonde hij in Harderwijk als hoogleraar aan de Latijnse school, de voorloper van de Universiteit van Harderwijk.

Dapper
De Dappermarkt geniet grote bekendheid en roept bij Amsterdammers allerlei associaties op. Toch lijkt het onwaarschijnlijk dat de naam Olfert Dapper (1636-1689) bij hen opkomt. Dapper was een 17de-eeuwse Amsterdammer. Ook hij studeerde geneeskunde maar zijn plaats in de geschiedenis verkreeg hij met uitgebreide beschrijvingen van verre streken aan de hand van in Amsterdam verzamelde gegevens van zeevaarders en reizigers; zelf bezocht hij deze streken niet. Zijn teksten werden ook uitgegeven in het Engels, Frans en Duits. Zijn handelsmerk luidde ‘Naukeurige beschryvinge van ...’. De puntjes vermeldden steeds de naam van de streek die het onderwerp was, bijvoorbeeld ‘Afrikaensche gewesten, Afrikaensche eylanden, Syrië, Palestijn, Asie, Persie, Indien, Sina, Morea / Peloponnesos en Mediterrane eylanden’. Het is veelzeggend dat hij met de titel van zijn boekwerk in vijf delen over Amsterdam afweek van zijn handelsmerk ‘Naukeurige beschryvinge ...’ en koos voor: *Historische beschryving der Stadt Amsterdam* (1663). ‘Naukeurig’ betekende kennelijk zijn inzet om alles wat hem ter beschikking kwam, impressies, gegevens van logboeken, schetsen, enz. samen te brengen in één verhaal terwijl ‘historische beschryving’ de feitelijke geschiedenis moest betreffen. Dappers panorama’s over verre streken ‘uit de tweede of derde hand’ zijn een uiting van de centrale plaats die het 17de-eeuwse Amsterdam innam in de wereldhandel en de kennis over die wereld. De schitterende vloer, *Univer-sum van Amsterdam*, van de Burgerzaal in het Stadspaleis aan de Dam met drie

Von Zesen

Geleerden en straatnamen rond het Oosterpark - deel 7

Wagenaar

enorme cirkelvormige land- en sterrenkaarten in marmer, verschaft het perspectief waarin Dappers publicaties staan.

Domselaer
Gebruikmakend van gegevens uit de werken van Pontanus en Dapper publiceerde de dichter en prozaschrijver Tobias van Domselaer (1611-1685) in 1665 zijn *Beschryvinge van Amsterdam*. Hij geeft daarin informatie over de stad middenin de 17de eeuw aan de hand van gebeurtenissen, markten, gebouwen en stadsuitbreidingsplannen. In 1682 verschijnt *Alle de voornaamste gebouwen der vermaarde koopstad Amsterdam*. Het rampjaar 1672 beschrijft Domselaer ‘als liefhebber der waarheit, uyt eenige authentijke Stukken’. De Domselaerstraat vormt de afsluiting van de Dapperbuurt tegen het terrein van het voormalige Burgerziekenhuis.

Von Zesen
Bij de Mauritskade aan de noordzijde van de Dapperbuurt ligt de Von Zesenstraat, vernoemd naar de Duitse prozaschrijver Philipp von Zesen (1619-1689). Von Zesen was romancier en taal- en literatuurwetenschapper, die in zijn vaderland groot aanzien genoot en in de adelstand verheven werd. Enige tijd woonde hij in Amsterdam. Het kosmopolitische karakter van de stad maakte indruk op hem en hij schreef een wandelgids ten dienste van toekomstige bezoekers: *Beschreibung der Stadt Amsterdam*.

Binnen de etnografie geldt Dapper als een pionier

Wagenaar
De Wagenaarstraat eert Jan Wagenaar (1709-1773), die in 1758 in stedelijke dienst kwam als stadshistorienschrijver. Aanvankelijk was hij, naast houthandelaar, amateur historicus. Al schrijvende ontwikkelde hij zich tot beroepsgeschiedkundige met een hang naar volledigheid, wat leidde tot zijn 23-delige *De Vaderlandsche Historie vervattende de geschiedenissen der nu Vereenigde Nederlanden*. Eenmaal in stedelijke dienst had

Commelin

Binnen de etnografie geldt Dapper als een pionier. Er was in Parijs een klein particulier Musée Dapper (geopend 1986, gesloten 2017) met een collectie Afrikaanse etnografica. De Fondation Dapper zoekt nu nieuwe wegen om bij te dragen aan de kennis van de Afrikaanse kunst sinds er in Parijs een nieuw, groot etnografisch museum geopend is, het Musée du Quai Branly.

Wagenaar toegang tot het Amsterdamse stadsarchief en tussen 1762 en 1768 verscheen in dertien delen *Amsterdam, in zyne opkomst, aanwas, geschiedenissen, voorregten, koophandel, gebouwen, kerkenstaat, schutterye, gilden en regeeringe*, rijkelijk geïllustreerd met kopergravures door Jacobus Houbraken en Hendrik Pothoven. Een facsimile heruitgave uit 1971 is te vinden in de hal van het Stadsarchief.

Commelin
De stadskroniekschrijver Caspar Commelin (1636-1693) wordt gememoreerd met de Commelinstraat. Hij was een telg uit een protestantse familie die in de tweede helft van de 16de eeuw vanuit de Spaanse Nederlanden naar Holland trok. De familie Commelin is gekenmerkt door generaties boekhandelaren, uitgevers en historici, en daarna door generaties plantkundigen / botanici. Caspar verzorgde in 1691 een herwerking van *Beschryvinge van Amsterdam* van Tobias van Domselaer terwijl Caspars vader Isaac ook al betrokken was geweest bij de eerste uitgave van dit werk in 1665. Omdat de Commelinstraat een zijstraat van de Linnaeusstraat is, is het een leuk weetje dat Jan Commelin, broer van Caspar, een van de initiatiefnemers van de Amsterdamse Hortus Botanicus was. Caspar (junior) (1668-1731) trad in de voetsporen van zijn oom als botanicus met publicaties en een hoogleraarschap aan het Atheneum Illustre. Van Linnaeus is bekend dat hij met zijn indeling van het plantenrijk gebruik gemaakt heeft van gegevens van Jan en Caspar (junior). #

N.B. Alle genoemde stadskronieken zijn beschikbaar bij de Universiteits Bibliotheek

Thuis onder het spoor

Tekst: Wendy Danser | Fotografie: Eddy Ellert

Creatieve vrijplaatsen en romantische rafelranden, het worden er steeds minder in Amsterdam. Maar op de kop van de Spaklerweg, naast het Amstelstation, onder de sporen van NS en metro vind je - enigszins verscholen - nog wel zo'n uniek plekje. Vijftien voormalige kolenopslagruimtes worden hier door diverse ondernemers gebruikt als werkplek. Dwars nam er een kijkje en sprak een aantal van hen.

De ruimtes onder het spoor waren in eerste instantie bedoeld voor opslag, maar gaandeweg werden ze steeds meer gebruikt als werkplek of atelier. De activiteiten van de huurders lopen enorm uiteen. Wat ze gemeen hebben is een eigenzinnige hang naar vrijheid.

Creativiteit

Achter de hoge houten deuren van de vertrekken van Frank de Kruif, stukadoor, Jeannet Klement, beeldend kunstenaar, Roger Denton, onder andere propmaker, en Karin Looijestein, meester in de bloemsierkunst, ligt de focus op creativiteit. Frank de Kruif is stukadoor, maar naar eigen zeggen wel een met een 'hoog kunstzinnig gehalte'. Frank: 'Ik begon pas op mijn vijfendertigste als stukadoor en om het vak goed in de vingers te krijgen, werkte ik een aantal jaar voor een stukadoorsbedrijf. Daarna begon ik voor mezelf en sloop er gaandeweg steeds meer creativiteit in mijn werk. Mijn specialiteit is beton ciré en het verwerken van pigmenten en kleurstoffen in diverse mortels.'

Jeannet Klement gebruikt een deel van Franks ruimte als expositieruimte voor haar keramische beelden en heeft elders een atelier. Roger Denton is onder andere beeldhouwer en rekwisietenmaker voor film-, en theaterproducties. Bij Roger staat creativiteit voorop. Roger: 'Het maakt mij niet uit of ik iets maak voor een reclame voor waspoeder, een toneelstuk of een museum. Ik haal veel voldoening uit het denk- en maakproces. Bij mijn werk gaat het meestal om het creëren van illusies. Zo heb ik een keer voor een filmproductie een smerige wc gemaakt, die er zo geloofwaardig uitzag, dat ik er zelf vies van was.'

Verbinding

Andere ondernemers onder het spoor zijn Lianne van Alphen en Ricardo van den Heuvel, initiatiefnemers van ontmoetingsplek QRU, een organisatie van buurtgerichte activiteiten, Sander Salburg van Wines Unlimited, specialist in duurzame en biologische wijnen, en Sander van Engelen van Bruut, brouwer van speciaalbieren. Ook vind je er

een fitnessruimte en een fietsenmaker. De buurtloods verhuisde vorig jaar van de Cruquiusweg naar twee units op het terrein. De komst van QRU brengt leven in de brouwerij en zorgt voor verbinding. Lianne: 'Onze ruimtes zijn beschikbaar voor buurtbijeenkomsten, theatervoorstellingen en workshops. Maar we organiseren zelf ook regelmatig publieke evenementen, zoals rommelmarkten, vinylbeurzen en gezamenlijke Open Deurendagen.'

Broedplaats

De toekomst voor de ondernemers onder het spoor is helaas onzeker. De units worden momenteel verhuurd

door antikraakbeheerder Ad Hoc. De huurcontracten zijn maandelijks opzegbaar en het is onduidelijk wat er met de ruimtes gaat gebeuren. Er zijn onder andere plannen voor een creatieve broedplaats, maar dat is het natuurlijk al en de buurt is er blij mee. Een ding is zeker: de ondernemers onder het spoor hebben hun plek gevonden. #

Op zondag 17 september is er voor de tweede keer een gezamenlijke Open Deurendag. De volgende rommelmarkten zijn op zondag 9 juli en 3 september. <https://qru.amsterdam/>

v.l.n.r.: Roger Denton, Jeannet Klement en Frank de Kruif

Slavernij en kunst van Mark Bischof

Tekst: Ank Engel | Fotografie: Hugo Rompa

In 2022 velde een storm het hek van het Tropenmuseum. Kunstenaar Mark Bischof zag het meteen als symbool van de bevrijding uit de slavernij en de veranderende kijk op het slavernijverleden. Hij ging er mee aan de slag en bouwde een kinetisch kunstwerk.

Het kunstwerk van Mark Bischof dat symbool staat voor de bevrijding uit de slavernij

Het bewegende kunstwerk bestaat uit een installatie waarin een deel van het hekwerk van het museum is verwerkt. Bischof voegde er een klein bewegend hekwerk aan toe. Met tandwielen en kettingen wordt de installatie opgetild. Dan begint een kristallen bol die er tegenover ligt te rollen. Er zijn zeven obstakels in de vorm van houten schotten, die langzaam vrij baan geven aan de bol. De schotten zijn gemaakt van hardhout, afkomstig uit de voormalige koloniën. In zijn atelier laat Mark zien welke soorten er zijn. Hij vertelt dat het kunstwerk zonder de medewerking van Hoots Hekwerk niet tot stand zou zijn gekomen.

Slavernijgeschiedenis

Mark Bischof kwam 37 jaar geleden naar Nederland. Hij deed eindexamen cello in 1990 aan het conservatorium van Amsterdam, raakte gefascineerd door het verschijnsel beweging en begon met het bouwen van houten constructies die tot verrassing van de toeschouwer onverwachte bewegingen tot stand brengen. Zijn nieuwste kunstwerk past in een tijd waarin de discussie over de slavernijgeschiedenis op gang is gekomen in een samenleving van inwoners met verschillende culturele achtergronden. Bischof was zeer onder de indruk van de koloniale geschiedenis van Nederland, met name van het boek van Anton de Kom: 'Wij slaven van Suriname'. Hij vertelt dat hij geen idee had van de omvang van de

onderdrukking en de gruwelijke daden die werden begaan tijdens de koloniale periode.

Ruimte nodig

Het kunstwerk van Bischof zou, bijna vanzelfsprekend, onderdeel uitmaken van een tentoonstelling in het Tropenmuseum, maar dat ging niet door, omdat het museum te drukke werkzaamheden had in verband met Ketikoti. Van 30 juni tot en met 2 juli was de kinetische constructie te zien in het Werkpaard, een tijdelijke expositieruimte op de Mauritskade. Het kunstwerk, dat veel tijd en inspanning heeft gekost en dat nog altijd actueel is, bevindt zich nu in zijn atelier, dat is gevestigd in het souterrain van het appartementencomplex aan de Tweede Oosterparkstraat, in het pand van de Elisabeth Otter-Knoll Stichting. Bischofs kunstwerken, gemaakt van kwetsbaar materiaal, messing en hout, hebben ruimte nodig. Als er nog meer kunstwerken bij komen, wordt de ruimte te klein. Om ze toch aan zoveel mogelijk mensen te laten zien, worden er rondleidingen gehouden voor groepen en schoolklassen. Zo is er bijvoorbeeld samenwerking met Stichting Kunsteducatie De Rode Loper op School. Mark Bischof werkt graag met kinderen, die meestal enthousiast reageren. En tot zijn vreugde zijn er veel schoolkinderen uit verschillende culturen in Amsterdam-Oost! #

Kopspijkerrit

En toen...

Tekst: **Melissa Plomp**
Illustratie: **Ruud Meijer**

Het schemert nog, maar het belooft een stralende zomerdag te gaan worden. De straten van de Transvaalbuurt, de De Wetbuurt en Betondorp stromen langzaam vol. Een groepje jongelui fietst uitgelaten slingerend en joelend door de vroege ochtend. 'Waar gaan jullie zo vroeg heen?' roept de bakker. 'Naar het VARA-zomerfeest, in het Spanderswoud bij Hilversum', roept een meisje terug. 'Dat wordt me wat, ze verwachten wel meer dan honderduizend mensen!' 'Veel plezier dan!' zwaait de bakker. De groep fietsers juicht instemmend. Het is al een drukte van jewelste op de Middenweg. Duizenden fietsers verzamelen zich daar. Tientallen

vrachtwagens blokkeren de weg. 'Luister luitjes', spreekt een man vanaf de achterklep van een vrachtwagen de mensen toe, 'Jullie kunnen achter de vrachtwagens aan rijden, maar dat kost wel een kwartje per persoon.' Verbaasd geroezemoes klinkt op. Waar is dat nou voor nodig?

Het groepje jongelui besluit de massa voor te zijn en fietst verder richting Diemen. Maar nog voor de Diemerbrug worden ze tegengehouden door twee melkmannen. Ze staan met lekke banden langs de weg. 'Ik zou maar omkeren als ik jullie was. De hele weg ligt bezaaid met spijkers!' 'Spijkers?' eechoot het groepje jongelui verbaasd. 'Dan vegen we die toch even aan de kant?' 'De veegdiensten zijn al hard bezig, maar het is niet een klein stukje,

de hele weg richting Weesp ligt vol. Daar valt niet tegenop te vegen! Wat een ellende, hoe moet ik zo de melk gaan bezorgen?' moppert de melkman. De jongens en meiden kijken elkaar aan. Toch maar doorfietsen? Zo erg kan het niet zijn. Maar nog geen honderd meter verder kijken er twee beteuterd naar hun platte band. Al snel worden ze ingehaald door de vrachtwagens. 'Spring maar aan boord en geef die fietsen maar aan, jongens.'

Een paar dagen eerder staat er een jongen op de redactie van dagblad Het Volk. Hij doet erg geheimzinnig. 'Ik ben bediende in een ijzerwinkel en we hebben in de afgelopen veertien dagen dertig kilo kopspijkertjes verkocht!' 'Zo, en wat is daar zo interessant aan dat je je op onze redactie meldt, knul?'

vraagt een redacteur glimlachend. 'Nou, we hebben ze niet in één keer verkocht maar in zes delen van vijf kilo. Van die venijnige krenge met punten en een brede platte kop. Ik vertrouwde het voor geen millimeter, dus daarna ben ik ze gevolgd. En weet je wie ze kochten? Een stelletje fascistische jongelui.' De redactieleden kijken elkaar aan. 'Denken jullie wat ik denk?' In koor roepen ze: 'Het zomerfeest!'

De VARA en de gemeentes werden gewaarschuwd en zo kan het, dat er op de vroege ochtend al hard geveegd wordt op de wegen richting Hilversum en dat er honderd vrachtwagens klaarstaan om onderweg fietsers met platte banden op te pikken en hun banden al rijdend te plakken. Alle meefietsers betalen een kwartje om de kosten te dekken. De politie en de Koninklijke Marechaussee in Watergraafmeer hebben al een groep verdachten op het oog: fascistische beweging 'De Bezem'.

Het groepje jongelui volgt zingend en lachend de vrachtauto waar hun vrienden in zitten. Ze slingeren om wat spijkertjes heen. 'Ons houden ze niet tegen! Op naar het feest!' #

Op 12 juli 1931 organiseerde de VARA hun eerste Zomerfeest, om te vieren dat ze in 1930, bij de herverdeling van de radiozendtijd, 50 uur zendtijd per week kregen toegewezen. De conservatieve radio-omroepen moesten daardoor zendtijd inleveren. Dat leidde tot de zogenoemde 'radiotwist'. Behalve fascistische beweging De Bezem, werd ook radio-omroep AVRO verdacht van de sabotage. De daders zijn nooit gevonden. Vanuit Amsterdam vertrokken er bijna 7000 fietsers. De spijkertjes leidden tot ruim 500 platte fietsbanden en 39 lekke autobanden. Maar uiteindelijk hoefde niemand het feest te missen.

Kleine latte met koemelk

Tekst: **Jim Jansen** | Fotografie: **Eddy Ellert**

Journalist Jim Jansen en fotograaf Eddy Ellert begeven zich door Amsterdam-Oost en komen bekende en onbekende buurtgenoten tegen. Deze keer Ineke Kroese, therapeute die dol is op koffie en lezen.

Het is klokslag half acht op een prachtige dinsdagochtend als Ineke Kroese, stevig gearmd met partner Rob Kars, vanaf de Oetewalerbrug de Middenweg oploopt en koers zet richting haar favoriete koffietentje. Het is haar vaste ochtendritueel en Lisa, de bedrijfsleider van de Coffee Company op de hoek van de Wakkerstraat, serveert een kleine latte met koemelk zonder dat ze naar de bestelling vraagt.

'Vijftien jaar geleden was ik hier voor het eerst,' zegt ze. 'Ik had zin in een kopje koffie en ik vond dit meteen een leuk tentje. Het is vlak bij mijn huis, ze hebben er kranten en tijdschriften en altijd is er wel iemand met wie ik aan de praat raak. Soms spontaan, maar

elke ochtend komen we ook, los-vast, met een klein clubje samen. Sinds een jaar hebben we ook een officiële appgroep: coffee en wakker. Wouter en Paul uit die appgroep geven deze ochtend acte de présence, terwijl manlief Rob in het straatboekencastje aan de overkant op zoek is naar iets dat hij straks in de trein kan gaan lezen.' 'Het leuke aan het ochtendclubje is de diversiteit aan mensen die ik spreek,' zegt ze. 'Er is iemand die werkt bij een bank, een ander voor de gemeente en weer iemand anders zit in de diamanten. Je hebt veel raakvlakken terwijl we allemaal verschillend zijn.'

Ze werd geboren in Limburg, gaf les aan kleuters en werd maatschappelijk

werkster. Dertig jaar geleden kwam ze naar Amsterdam, 'om een man te zoeken,' zegt ze met een knipoog, en dat werd Rob, een van de bekendere kunstenaars uit Weert. 'Ik wilde altijd al therapeut worden en nu geef ik individuele therapie en relatietherapie. Mensen kiezen voor mij omdat ik al wat ouder ben. Sommigen zeggen zelfs wijzer. Natuurlijk ben ik hun therapeut, maar ik ben ook Ineke, met humor. Daardoor kan je problemen iets lichter maken. Tegen mijn cliënten zeg ik: je bent goed zoals je bent. Je moet verdragen wat je hebt meegemaakt, het accepteren en er mee om leren gaan.'

Als ze niet aan het werk is, dan is lezen haar grote hobby. 'Bij de OBA op de Linnaeusstraat ga ik vaak naar lezingen waar ook gratis soep wordt geserveerd. En als de Linnaeus Boekhandel iets organiseert, dan ben ik meestal de eerste persoon die zich aanmeldt. Onlangs was ik bij een avond van Gerbrand Bakker, en zijn nieuwe boek lees je toch op een andere manier. Vorige jaar mocht Rob er zijn boek presenteren: Depot Kars (ontsloten). Ze hadden de hele etalage voor hem gemaakt en ik zat trots op de eerste rij. Het is een prachtig boek geworden, en ja, het is nog te koop.' #

Poppentheater Koos Kneus

Voorstellingen op zondagen, altijd inclusief schminken.

zo 9 en 16 juli 11.00 – 12.15:
Bibi en de Zonnebloem! (2-4 jr)
door gastspeler: Scratch Marionetten (Janet Cratchley)
zo 9 en 16 juli 3.00 – 15.00:
Bibi en de Zonnebloemwedstrijd! (4-8 jr)
door gastspeler: Scratch Marionetten (Janet Cratchley)
na 16 juli: zomervakantie
Reserveren noodzakelijk! Via website of tel.nr. 020-6928532.
Voor reserveren en meer info:
www.kooskneus.nl

Plein Theater

za 8 juli 20.30:
Nieuwe Noten Amsterdam: Sho & Accordeon double bill – Naomi Sato, Claudio Jacomucci
vr 21, di 25 en vr 28 juli, di 1 en wo 2 aug 17.00 – 19.00:
Open repetities 'The Liminal Passage' – Dorit Weintal
Deelname repetities voor geluid en scenografie
vr 4 en za 5 aug 20.30:
The Liminal Passage – Dorit Weintal (dans en muziek)
do 7, vr 8 en za 9 sept:
FRINGE Festival: Vloed
Sanne van Dijk (solo, storytelling)
do 7, vr 8 en za 16 sept:
FRINGE Festival: It's My Party And I Die If I Want to
Assi Weits i.s.m. DJ Marcelle (performance, dans, storytelling)
za 9, zo 10 en za 16 sept:
FRINGE Festival: A fist of tongues
Sunni Lamin Barrow (performance,

storytelling, live art)
Zie verder: www.plein-theater.nl

Badhuistheater

vr 7 en za 8 juli 20.00:
LET theater – Couch
do 13, vr 14 en za 15 juli 20.00:
Downstage Left Is Back – Playground 5
zo 16 juli 19.30:
'The Skin Of Our Teeth' by T.Wilder / ACA 16
vr 21 juli 20.00:
'Breaking The Code' by Hugh White-more / Alan Turing
vr 25 en za 26 aug 20.00:
Pericles van Reckless Shakespeare
za 9 sept 20.00:
Wonderful Czech Theatre and Stand Up
ma 11 sept 20.00:
'A Campfire of Playwriting' with Downstage Left / Badhuistheater
Zie verder www.badhuistheater.nl

Jungle Amsterdam

Zomersluiting van Afvalpaleis en Jungle: van 31 juli tot 27 aug;
Kizomba en Ecstatic dance gaan wel door, ook tijdens die sluiting.
---ELKE WEEK---
van wo t/m za 12.00 – 17.00:
Afvalpaleis en weggeefwinkel
2e locatie: Dapperstraat 76-82
elke ma 20.00 – 00.00:
Kizz Meetup, met DJ Traybeatz
elke di 09.30 – 11.30:
Sfera / Rond-Om Dansworkshops voor vrouwen uit Oost
elke wo 12.00 – 17.00:
Repair Café Elektronica in Afvalpaleis
elke wo 20.00 – 22.00:
Biodanza met Lyan
elke do 09.00 – 12.00:

Jungle vrouwenochtend
elke do 12.00 – 17.00:
Repair Café Textiel in Afvalpaleis
elke vr 11.00 – 13.00:
Infopunt duurzaamheid in Afvalpaleis, inclusief groen- en afvalspreekuur
elk zo 18.30 – 23.00:
Ecstatic dance Amsterdam
---AGENDA---
zo 7 juli 20.00 – 00.00:
Nataraj Barefoot Party met Iradi
di 18 juli 19.30 – 23.00:
Go Go Gospel zomershows
zo 23 juli 19.00 – 23.00:
Tango Salon met DJ Arjan 'el Irresistible'

Tangosalon

zo 27 aug 19.00 – 23.00:
Tango Salon met DJ Arjan 'el Irresistible'
Zie verder www.jungle.amsterdam

Tropenmuseum

---TENTOONSTELLINGEN---
Nieuw:
Someone is getting rich
16 kunstenaars onderzoeken de relatie tussen kolonialisme en het mondiale financiële systeem
t/m 31 dec 2023:
Sabi Suriname
t/m 3 maart 2024:
Diva's: bezieling en beleving in Arabische muziek en cinema
t/m 1 sept 2024:
Plastic Crush
altijd te zien:
Onze koloniale erfenis
altijd te zien:
What's the story?
altijd te zien:
Things That Matter
Meer info, ook over eenmalige activiteiten: www.tropenmuseum.nl

Framer Framed

---EXPOSITIES---
t/m 16 juli:
Anonim – eindpresentatie Theo

Peer Vink (foto: Pete Lang)

Frids Marulitua Hutabarat
t/m 30 juli:
Expositie: CICC Gwangju Biënnale – Extinction Wars
t/m 10 sept:
Tanah Merdeka – kunstenaarscollectief Taring Padi
---AGENDA---
vr 7 juli 18.00 – 21.00:
Youth Leadership & Resilience (eindpresentatie)
Meer info: www.framerframed.nl

Tot Zover

van vr 9 juni t/m 11 febr 2024, wo t/m zo 11.00 – 17.00:
Een Lekkere Dood
Wat eten we bij afscheid en rouw?
Meer info: www.totzover.nl

De Nieuwe Ooster

elke eerste zo van de maand om 13.00:
Rondleiding door Stichting Arboretum De Nieuwe Ooster
Opgeven via www.denieuweoosterbomenpark.nl
zo 3 sept 11.00:
Mariëtte Wijne gaat langs graven van oproerkraaiers, kunstenaars en cartoonisten
Aanmelden via c.van.der.elst@amsterdam.nl
zo 10 sept van 12.00 - 13.00:
Bezoek van graf van Nescio met dichter en presentator Jos van Hest
Aanmelden via c.van.der.elst@amsterdam.nl
Meer info: www.denieuweooster.nl

Adressen

Badhuistheater
Boerhaaveplein 28
badhuistheater@gmail.com

Plein Theater
Sajetplein 29
020-6654568.

Tropenmuseum
Linnaeusstraat 2
020 5688200

Poppentheater Koos Kneus
Iepenplein 40
020-6928532

Jungle Amsterdam
Tweede van Swindenstraat 26
020-7373326,

De Nieuwe KHL
Oostelijke Handelskade 44A
020-7791575

Framer Framed
Oranje-Vrijstaatkad 71

Tot Zover
Kruislaan 124

De Nieuwe KHL

zo 9 juli 14.30:
Deliverance
zo 16 juli 15.30:
Vanzetti's vinyl popquiz – de finale
zo 3 sept 11.00 - 23.00:
Op Stoom (in het kader van 'cultuurproeven in het oostelijk havengebied')
zo 10 sept 16.00:
Lenny Kuhr
Meer info: <https://denieuwekhl.nl>

Kijk voor onder andere meer agenda-informatie op www.oost-online.nl

Picknickconcerten

In het Oosterpark zijn er deze zomer weer klassieke muziekconcerten in de muziekkoepeel. Die van 4 juni is al geweest als u dit leest. Op de zondagen **23 juli** en **27 augustus** zijn de tweede en derde in de reeks. Het programma ziet er telkens als volgt uit:
11.00 – 11.30: Muziekworkshop voor kinderen tussen de 3 en 8 jaar
11.30 – 12.30: Workshop probeer een instrument
12.30 – 13.30: Picknickconcert
13.30 – 14.30: Kinderconcert
Zie voor het gedetailleerde programma en meer info: oosterparkpicknickconcerten.com.

Tapas Theater

Het Tapas Theater verhuist deze zomer, van Oost naar West, van de Andreas Bonstraat naar de van Hallstraat. Daarom van dit theater geen programmegevens meer in Dwars. Overigens is er deze zomermaanden ook geen programma.

Tegelservice

In mei en juni werd de Tegelservice georganiseerd, in september en oktober zijn voor elk stadsdeel nieuwe dat gepland. Voor Oost zijn die data **18 september** en **16 oktober**. Mensen die hun tuin vergroenen door tegels te verwijderen en daarvoor groen terug te plaatsen kunnen gebruik maken van de Tegelservice. Meer info, o.a. over hoe het werkt, kun je vinden op <https://www.rainproof.nl/tegelservice>.

Waarheden Heden Waar

Moving Arts Project is tot en met oktober actief rond het thema 'Waarheden'. In juli 'komt de waarheid' naar de buurtcamping in het Flevopark. Die is er op **vrijdag 21, zaterdag 22 en zondag 23 juli**.

Goed bezig!

Tekst: Annette Douwes | Fotografie: Frits Wegenwijs

Deel 2 van *Avonturen op de Schooltuin*. Woensdagochtend 5 april is het eindelijk zover: de eerste les tuinieren in de koude grond! De kinderen hebben er zin in. De zelfgemaakte naam-borden worden aan de kop van het eigen tuintje geplaatst.

Er wordt hard gewerkt in de tuintjes

Nu begint het echte werk: eerst onkruid wieden en dan aardappelen poten. Dat worden straks planten met groene, giftige bladeren en witte bloemen. Onder de grond vormen zich de aardappelen die wij kunnen eten. Daarover had meester Jan in de klas een spannend verhaal verteld. Na de

verovering van Zuid Amerika brachten de Spanjaarden een nieuw gewas mee naar Europa: aardappelen. Koningin Isabella van Spanje gaf een groot feest om dit te vieren. In plaats van de knollen werden echter de giftige bladeren bereid en geserveerd. Veel gasten werden letterlijk doodziek! Men besloot de

overgebleven aardappelen te verbranden. Het zoontje van de tuinman vond zo'n verbrande aardappel, die goed smaakte en waarvan hij niet ziek werd. De gepofte aardappel was ontdekt!

Stof tot nadenken
De lessen verlopen volgens eenzelfde stramien: onkruid wieden, gewassen en bloemen planten en zaaien, compost erover heen, water geven, het tuintje weer netjes aanharken. De meester laat hen passen en meten en geeft stof tot nadenken.
De klasseredactie doet verslag: 'We gingen een kooitje plaatsen met daarin groene sla, koolrabi en rode sla en dan ook nog radijsjes en raapstelen. En het koekruid is gegroeid. Bij sommige kin-

'We moesten harken en mochten viooltjes meenemen'

deren was het goudsbloemetje eruit geplukt. En de kraai kwam weer bont uit de jassen halen. Dat was heel irritant. We moesten heel goed harken, want we komen over drie weken pas weer terug. We mochten viooltjes meenemen. Bij het handen wassen gingen we nog billenkoek-tikkertje doen.' Die kraaien zijn inmiddels de schrik van de kinderen, maar de kooien zitten

gelukkig goed dicht.

Winkel van meester Jan
Na de voorjaarsvakantie liggen de tuintjes er stralend bij. Aardappel-loof, koekruid, sla, goudsbloem, radijs en uien zijn goed zichtbaar, de viooltjes bloeien opnieuw. De 'winkel van meester Jan', een kar met plantjes en kruiden, staat klaar. Venkelknollen, paprika, peper, fijne kruiden worden geplant en bietenzaadjes gezaaid. Een deel wordt afgedekt tegen de vogels. Ze krijgen een schooltuintas die ze al kunnen vullen met de raapstelen (lekker in een stampotje met spekjes!) en radijsjes.

De volgende les worden lage Afrikaantjes gezaaid, Mexicaantjes, kamille en droogbloemen. Deze keer een mooie oogst van radijsen, lente ui en groene sla: de meester doet het voor: 'omhelzen en de nek omdraaien'. De bietjes waren geen succes, die worden opnieuw geplant.
De week daarna gaan de rode sla, lenteui, tuinkruiden en een mooi boeket koekruid mee naar huis. Midden juni is het gehele tuincomplex schitterend: alles groeit en bloeit en overal staan grote rode papavers. Hier en daar is in de tuintjes wat blad aangevreten - dat hoort er helaas ook bij... #

Met dank aan de klassenredactie: Mara, Trijntje, Sam, Sophia, Kaat en Saar.

Groei & Leven: magazine vol kinderkunst

Tekst: Eva Rijs | Fotografie: De Rode Loper op School

Basisschool Laterna Magica op IJburg bestaat vijftien jaar! Laterna Magica opende haar deuren in 2007 voor alle kinderen van 0-13 jaar. Tijd voor een feestelijke, eenmalige uitgave van het Groei & Leven magazine.

Twaalf kunstdocenten van De Rode Loper op School hebben samen met School der Poëzie zeven weken op de school gewerkt. Alle kinderen deden mee aan het schoolbrede project Groei en Leven. Groei en Leven gaat over de groei van groen, over planten in de buurt, over groei van jezelf, de school, maar ook over de grens aan groei. Wanneer is het beter om niet meer te groeien?

Natuurlijk leren
Het principe van 'Natuurlijk leren', dat op Laterna Magica centraal staat, is terug te zien in alle werken die door de kinderen zijn gemaakt. In alle units zijn de kinderen aan de slag gegaan met de kunstenaars van De Rode Loper op School vanuit disciplines als beeldende kunst, dans, fotografie, documentaire en poëzie. Via de kunsten ben je vrij om te experimenteren, om vooruit te denken, om te maken, om kritische vragen te stellen en je eigen talenten te ontdekken. De ontwikkeling van de school, de brug naar buiten, de groei en ontwikkeling van de leerlingen en hun toekomst, dit magazine belicht het allemaal. Op een eigenwijze manier, vol ludieke gedichten en kunstwerken,

en qr-codes die verwijzen naar dans en een Grens-aan-Groei Journaal.

Kunsttijdschrift
Deze themaperiode werd niet afgesloten met een tentoonstelling op school, maar met een heus magazine, een tijdschrift zoals we kennen van Plint. Gedichten, kunstwerken wisselen elkaar af. Met deze uitgave vieren we de kunst van het 'echt leven' door samen te spelen, vanuit nieuwsgierigheid te onderzoeken, te leren en te leven. #

Vleermuis

Links of rechts ik ben er altijd
Als de zon onder gaat
Ik blijf
Als het nacht word vlieg
Ik door de wolken
Mijn broer is net zo zwart
Als de nacht

Lot

De tomaat

De tomaat
Is leuk om
Dat hij
Super boos
Kan worden
Hij is
Lekker de
Tomaat
Is rond

▼ Vera

Mijn plant

Maakt een rondje
Groeit een weg
Een krulweg
Groeit terug
Naar het begin
Het begin
Is een krul

Vosse

Oorlog Palestina en Israël

Wat een puinhoop

Een conflict kan je het niet meer noemen
Als we er eventjes op inzoomen
Gister nog 110 gewonden in Palestina
Waar gaat de wereld naar toe jeetjemina

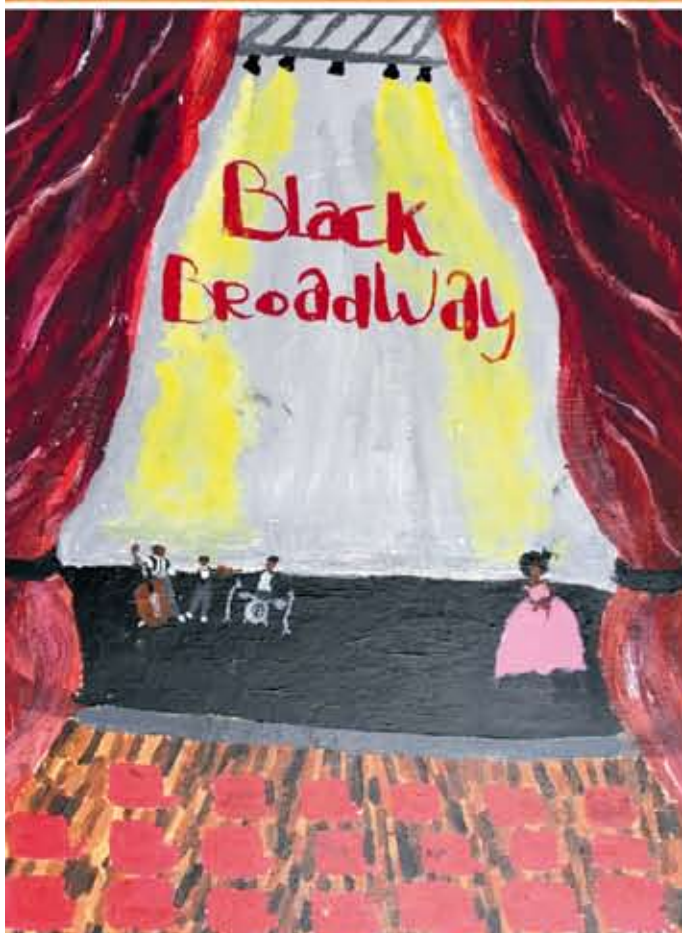
Gewelddadigheden tussen Palestijnen en Israëlische kolonisten
Straks belanden ze allemaal in doodskisten
Dit allemaal voor een stukje land
Dat is wat er staat in de krant

Hoe zijn we hier in beland
Wat een toestand
Misschien komt het nog wel goed
Of zien we alleen maar bloed

Gebouwen zijn ingestort
Wat een puinhoop toch
Deze oorlog loopt erg uit de hand
Laten we ze helpen uit de brand

Wat pieken en dalen
Maar we mogen niet falen
Sluit vrede
En denk niet meer aan het verleden

Nouhaila Bentohami V4A

Schaatsen

Kris kras,
kris kras,
over het ijs
zo glad als glas
een stille droomreis.

Terwijl je beweegt
neemt je snelheid toe,
korte, krachtige pasjes
en het hevig kloppen van je hart
ik ben lang bezig,
ik ben nog niet moe.

Als ik het aan zie komen,
buig ik mijn knieën,
maak vaart en stap, pootje over,
pootje over door de bocht.
ik kijk voor mij uit,
zeker van waar mijn voeten gaan.
Nooit een misstap,
nooit een struikel.

Opeens een kras, een gat in het ijs?
Iets blijft haken en ik val.
Meteen sta ik op, elke seconde telt.
Vloekend onder mijn stem
schaats ik door.
Het einde in zicht,
een getal wordt geroepen.
53 secondes, 400 meter.
Volgende week gaat het wel wat beter.

De kou dringt niet door,
mijn enkels doen pijn.
Alles wat ik zie, is de grijze lucht
alles wat ik hoor, is het kris kras
kris kras
over het ijs.

Emma Malan-Revell (H4)

Binnenkort
nog meer kunst
te zien bij de expo
**Rondje kunst
rond de school**
Vanaf 1 juli wordt
het Pieter Nieuwland
College één grote
vitrinekast
met daarin nog meer
prachtige kunst.
 Pieter Nieuwland
College
Nobelweg 6 Amsterdam

Cultuuroorlog

Tekst: **Peter Hoogendijk** | Illustratie: **Judith Lammers**

Tijdje terug had ik een akkefietje. Ik stond met m'n fiets bij het stoplicht, komt er zo'n motor naast me staan die ik al ver achter mij hoorde aankomen. Zo'n knetterding. Ik zeg tegen hem: 'Je maakt wel veel herrie.' Zegt ie: 'Wat?' 'Ja precies, dat bedoel ik,' zeg ik hardop. 'VEEL HERRIE!' 'Vind je het niet mooi dan?' 'Nee, ik heb er last van.' 'Moet je niet in de stad wonen.'

Alsof je in de stad ongelimiteerd lawaai moet maken. Ik zeg: 'In de stad houden de meeste mensen gewoon rekening met elkaar.' Hij liet z'n motor even brullen. Een soort auditieve middelvinger. Ik schudde m'n hoofd en gaf hem een middelvinger terug.

BBB

Het licht sprong op groen en hij stoof er met een rotvaart en dito lawaai van door. Ik fietste dezelfde kant op en bij het volgende kruispunt stond Motor-muis weer voor een rood licht. Grappig, zo gaat dat in de stad. Ik keek 'm hoofdschuddend aan. Hij nodigde me uit om *effe te kome prate* dan. Stonden we even later op de stoep een wonderlijk gesprek te voeren. Hij bleef op z'n motor zitten en hield z'n helm op, maar hij was van het type Bolle Bleke Boerenzoon. Hij zei onder meer dat zijn motor speciale uitlaten heeft die alleen op het circuit zijn

toegestaan. Waarom dat dan? Hij zei dat hij precies wist waar de meetpunten voor geluid stonden. Een soort flitspalen voor geluidsoverlast, zo begreep ik, en dat ie daar dan zachtjes voorbijreed. En dat ik blij mocht zijn dat zijn vrienden er nu niet waren, want die zouden mij wel even een lesje leren. Ik kan best wat onzin aanhoren, maar dit maakte mij even sprakeloos. Mij een lesje leren? Hij doet toch asociaal?

Hij draaide allerlei zaken om. Gewoon de wereld op z'n kop. Voor mij is dat lastig praten op basis van argumenten. Voordat ik hem kon vragen of hij ook een omgekeerde vlag boven z'n bed had hangen, was het gesprek afgelopen. Met zo'n diepe brom reed hij weg. Ik vermoed richting het platteland, dat andere land met een blauw-wit-rode vlag.

Tegenbeweging

Het was bozigheid en onbegrip van

twee kanten. Misschien wel een goed voorbeeld van de cultuuroorlog waar Eurocommissaris Frans Timmermans onlangs zijn vrees voor uitsprak. Polarisatie. Ik deel de vrees van Frans, maar ik erken dat ik duidelijk partij ben in dit debat. We moeten gewoon snel en ingrijpend handelen om de klimaatontwrichting zoveel mogelijk te beperken. Stoppen met fossiel en de biodiversiteit herstellen, ook als dat ten koste gaat van allerlei kortetermijnbelangen. Maar er is een sterke tegenbeweging ontstaan. De wetenschap en overvloedig bewijs van klimaatschade verkregen door vrije nieuwsgaring worden stelselmatig in diskrediet gebracht of gebagatelliseerd door een brede coalitie

van klimaatontkenners. Politici met belangen, industriëlen met belangen, boeren en vissers met belangen, miljonairs, wappies en andere bangeriken die vrezen dat hun bbq-hamburger, hun stinkdiesel en hun vliegvakantie te duur worden. Ik kan geen begrip opbrengen voor hun standpunten. Dan maar oorlog. Die herriemaker op z'n stinkbrommer krijgt wat mij betreft een vette boete voor geluidsoverlast en ik hoop dat de benzine zo duur wordt dat hij een ritje Amsterdam voortaan op z'n bolle buik kan schrijven. Beter blijft ie weg. #

Info: peter@pbhoogendijk.nl

Samen werken en bewerken

Tekst en fotografie: **Dick Feenstra**

Anna's Tuin & Ruigte was het eerste voedselbos van Oost. Laatst schreven we over het voedselbos op Jeugdland. En inmiddels helpen basisschoolleerlingen een derde aan te leggen in de kooi tussen de atletiekbaan van AV '23 en hockeyclub Athena in sportpark Middenmeer.

Rian Horvers, verbonden aan Staaij, de overkoepelende organisatie basisscholen, heeft het initiatief genomen om kinderen van gezinnen die niet rond kunnen komen, en daarom zonder ontbijt of lunch naar school komen, te voorzien van voeding. Vanuit de gemeente kwam er subsidie en op een aantal scholen is er een start gemaakt om de kinderen van een ontbijt of lunch te voorzien. Peter Vergeer van sportparkbeheer Oost en Peter van Aalst, adviseur groen, sluiten hierop aan met hun voedselbos. De deelnemende scholen ontwikkelen er een eigen lesprogramma bij. Zelf voedsel kweken en verwerken is het

einddoel, naast educatie en burgerschap. Ook worden de kinderen bewust gemaakt van klimaat en natuur.

Proeven

Peter van Aalst: 'De fruitbomen in de kooi bij AV '23 waren stervende door lange droogtes, afgewisseld door overvloedige regenval. In een droge omgeving ontwikkelen schimmels zich die het spinhout aantasten waardoor de boom niet overleeft. Leerlingen hebben geholpen de stervende fruitbomen te rooien. Niet een al te zware klus, omdat de bomen nog nauwelijks wortels over hadden en ze door drie leerlingen uit

De plek waar het voedselbos wordt aangelegd

de grond konden worden getrokken. Daarvoor in de plaats hebben de klassen nieuwe soorten fruit- en notenbomen geplant, maar ook druiven die bestand zijn tegen ons huidige klimaat. We willen kinderen leren waar hun voedsel vandaan komt: dat ze het zelf kunnen planten, verzorgen, oogsten, om het daarna gezamenlijk te leren bereiden en het met elkaar te proeven. Tegelijkertijd ervaren ze wat ze daarmee en daardoor aan de natuur bijdragen. Bijvoorbeeld dat de ene plant de andere kan versterken en dat onkruid een plant is die voor mensen op de verkeerde plek staat.'

Multifunctioneel

'In een voedselbos heeft niemand een eigen akkertje. Het doel is gemeenschapszin kweken door samen te werken en samen te bewerken. Onder begeleiding wordt er met machines gewerkt, zoals bij het frezen van de aarde. Daarna is er gezaaid en geplant waarbij gekeken werd naar licht en schaduw, onbeschermd of juist niet.'

Peter van Aalst is specialist in groen dat in ons veranderende klimaat kan overleven. Voor hem is het uitgangspunt van dit nieuwe project de Middenmeersportvelden multifunctioneel te maken. Sport en recreatie worden verbonden met educatie en natuur. Hij verwacht dat leerlingen die trainen en in het voedselbos werken, hun ouders of grootouders meenemen om te kijken naar de groei en bloei in de kooi: 'Door kennis van waar ons voedsel vandaan komt en door inzicht dat we met elkaar een schonere wereld zullen moeten maken, gaan we ook de biodiversiteit bevorderen. Tot de zomervakantie wordt er, waar nodig, gewied en de aanplant bijgehouden. Daarna kan er geoogst worden. De volgende stap is dat de leerlingen daarmee gaan koken en ervaren dat ze hun eten zelf kunnen verbouwen.' Peter van Aalst hoopt daarnaast op verbroedering door het gezamenlijk bezig zijn in het derde voedselbos van Oost. #

Peter van Aalst en Peter Vergeer

Menno Kluft en Lilian Stuger-Kembel begeleiden de studenten van Het Juridisch Spreekuur

HvA-studenten helpen buurtgenoten

Tekst: Anneke Hesp | Fotografie: Frank Schoevaart

Al vijftien jaar bieden studenten gratis juridische hulp. Dat gebeurt in de OBA Linnaeus en aan de Wibautstraat 5a. Menno Kluft en Lilian Stuger-Kembel zijn hun begeleiders van de Hogeschool van Amsterdam.

Wie op woensdagochtend langs de OBA Linnaeus loopt, ziet in een aparte kamer de studenten van de Buurtcampus zitten. Liesbeth is in opleiding om sociaal werk te gaan doen. De twee anderen behandelen de juridische kanten van de problemen waar buurtgenoten mee komen. Arbish studeert HBO-Rechten. 'Op school vond ik Maatschappijleer al leuk en deze studie sluit daar goed bij aan. Ik ga later misschien bij de overheid werken.' Khoshal is al wat ouder; 'Mijn studie is Sociaal Juridische Dienstverlening. Ik heb een voltijdsbaan, dus ik doe dit in deeltijd. Ik heb het zelf goed en daarom wil ik graag andere mensen helpen.' De drie kunnen communiceren in Nederlands, Engels, Afghaans, Ghanees en Amwari, een Pakistaans dialect.

Eigen deskundigheid

Menno Kluft en Lilian Stuger-Kembel werden ruim vijftien jaar geleden door de Hogeschool van Amsterdam gevraagd Het Juridisch Spreekuur te starten en te begeleiden. Stuger-Kembel doceert rechtvakken (opleiding HBO-Rechten). Zij bereidt studenten voor op een beroep waarin gevallen beoordeeld worden naar wat juist is volgens de wet, regelgeving en uitspraken van rechters. Kluft doceert ook rechtvakken (opleiding Sociaal Juridische Dienstverlening). Hij laat studenten kijken naar wat juist is voor de cliënt met oog voor wat er verder ook belangrijk is in het leven van zo iemand. Zij brengen elk hun eigen deskundigheid in. Menno Kluft is ook mediator: 'Een gang naar de rechter is niet altijd de juiste oplossing. Vooral bij burenruzies of geschillen tussen werkgevers en werknemers gaan dan de hakken in het zand en komt niemand een stap verder. Dan moet je andere manieren proberen.'

Bewoners ontmoeten

Lilian Stuger-Kembel legt de nadruk op het onderzoeksaspect: 'Bijna bij elk juridisch geschil is er een onderliggend probleem. Daar gaat het om. Ik leer mijn studenten om altijd heel goed door te vragen. Want als je dat oorspronkelijke probleem niet boven water krijgt, dan speelt het steeds weer op. En dan los je zoiets als oud zeer nooit op.' Menno Kluft: 'We zijn klein begonnen. Door studenten en voor studenten, binnen onze eigen hogeschool. Toen kwam er extra geld vrij en konden we de zogenaamde Vogelaarwijken in. Nu werken we in dat verband nog steeds samen met de Buurtcampus, in diverse wijken van Amsterdam.' Al eerder waren er de rechtswinkels die vanuit studenten van de universiteit werkten. Maar de hogeschool wilde dat praktijkervaring een onderdeel zou worden van de beroepsopleiding, dus onder begeleiding van docenten. Het biedt studenten een stage waarin ze buurtbewoners ontmoeten die te maken hebben met actuele problemen. De zaken waarmee mensen binnenkomen, variëren en zijn niet altijd te voorspellen.

Digitale wereld

Lilian Stuger-Kembel: 'Onderwerpen die vaak voorkomen zijn parkeerplekken voor invaliden, maar ook ten onrechte opgelegde parkeerboetes. Vorig jaar was er een piek in problemen rond de energietoelagen. Mensen konden het niet meer betalen en dan is er natuurlijk de gêne dat je in financiële nood verkeert. Dan stap je niet zo makkelijk op een instantie af. Het helpt wel dat de media de laatste tijd meer aandacht besteden aan armoede. Dan weten mensen dat ze niet de enigen zijn met dit probleem.' Student Arbish signaleert dat het vooral

druk is als er nieuwe maatregelen komen. Toen bekend werd dat er gratis ov-chipkaarten konden worden aangevraagd, liep het storm. Ze noemt de verlenging van het rijbewijs, bezwaar aantekenen, kwijtschelding van schulden en betalingsregelingen treffen redenen waarom mensen langskomen. 'De digitale wereld is ook een probleem. Alles is digitaal. Maar als je daar niet mee om kunt gaan, hoe moet dat dan met een DigiD. En hoe red je je zonder telefoon?'

Ambtenarentaal

De studenten vinden het fijn om mensen te helpen. Vaak voelen hun bezoekers zich machteloos. Soms is het gewoon een kwestie van een instantie opbellen en dan zijn ze onzeker over hun Nederlands. Ook een andere angst speelt mee. Stuger-Kembel: 'Mensen kunnen in paniek raken van een blauwe envelop van de belastingdienst, de toeslagenaffaire heeft er flink ingehakt. Ze durven die brief dan niet zelf te openen. Of ze begrijpen de ambtenarentaal niet.' Soms merken de studenten dat het juridische probleem slechts een aanleiding is. Iemand is eenzaam en vindt hier niet alleen gehoor voor die juridische vragen, maar kan ook een praatje maken. Als het Khoshal te veel wordt zegt hij: 'Sorry, daar ga ik niet over.' Arbish leert veel van Liesbeth die in zo'n geval zegt dat het goed was om samen te praten, maar dat ze nu moet doorwerken. Liesbeth steekt op haar beurt het een en ander op over rechten. Op haar opleiding leert ze daar niets over.

Nee verkopen

Rits Tiggeler liep met een juridisch probleem rond en stapte binnen bij Het Juridisch Spreekuur. 'Ik voelde me meteen welkom. De studenten hadden echt interesse voor mijn verhaal. Ze kwamen ter zake en nu is het afwachten wat ze verder kunnen bereiken. Dat kan drie weken duren, zeiden ze. Dat betekent dat ze wel zorgvuldig aan de slag gaan. En ze doen het uiteraard niet alleen. Ik zou hen zeker aanbevelen als je ergens

mee zit.' Lilian Stuger-Kembel beaamt de grondigheid van het onderzoek dat de studenten doen. 'Laatst was er een geval van een beschadigd keukenblok. Als een student zo iemand kan helpen dan is dat een mooi resultaat. Als uit het onderzoek naar alle gegevens blijkt dat er niks uit komt, dan denken ze wel eens dat het verloren moeite is. Maar dat is niet zo. Geen resultaat is ook een resultaat waar veel van wordt geleerd. Zo werkt het nu eenmaal in de wetenschap.' Wel is zoiets een domper voor de cliënt. En er zijn natuurlijk ook andere gevallen waar je 'nee' moet verkopen. 'Bijvoorbeeld als ze te laat zijn gekomen met hun probleem of niet terugkomen met de info die nodig is. Dat is zo jammer.'

Netwerk

Door de inzet van HvA-docenten en hun studenten waren de OBA-belastingdagen in maart en april een groot succes. Dit jaar hebben ze daarmee bij meer dan 800 mensen de 'formulierenin-vulstress' weggehaald. De OBA is een gewaardeerde partner in een groot netwerk van HJS. Naast de gastdocenten, roemen Kluft en Stuger-Kembel vooral de werkwijze van de Ombudsman Metropool Amsterdam, Munish Ramlal. Ze werken ook samen met andere instanties, zoals in het verleden met !Woon als het tot een rechtsgang kwam rond woonperikelen. Nu ook met de Buurtteams uit de diverse wijken, en bij het Diaconaal Spreekuur in de Elthethokerk aan de Javastraat. En, niet te vergeten, al tien jaar weten buurtbewoners Het Juridisch Spreekuur te vinden via Dwars. Menno Kluft en Lilian Stuger-Kembel begeleiden de vaste rubriek op pagina 22. Voor de studenten is het hun eerste gelegenheid om juridische kwesties uit te leggen in een openbare publicatie. #

Na de zomervakantie zijn de studenten van HJS weer elke woensdagochtend te vinden in de OBA Linnaeus. Op andere dagen in het Muller-Lulofshuis in de Wibautstraat 5a.

‘Kom eens langs op De Nieuwe Ooster’

Tekst: **Trudy Admiraal** | Fotografie: **Edwin Butter**

Op zijn vijftiende ging hij zonder diploma van school. Veertig jaar later is Peter van der Linde (56) directeur van de grootste begraafplaats van Nederland: De Nieuwe Ooster (DNO) in de Amsterdamse Watergraafmeer. Het was een lange reis en voor zijn gevoel heeft hij zijn bestemming bereikt. ‘Dit past zó goed bij me, mooier kan het niet worden.’

Peter van der Linde: ‘De baan van mijn leven’

Peter van der Linde is sinds mei 2021 directeur van alle gemeentelijke begraafplaatsen in Amsterdam. Naast De Nieuwe Ooster zijn dat De Nieuwe Noorder, Huis te Vraag, Driemond, Diemen, Weesp en zeven dorpskerkhoven in landelijk Noord.

Ook het Team Uitvaarten valt onder zijn verantwoordelijkheid. Van der Linde: ‘Team Uitvaarten verzorgt uitvaarten van gemeentewegen. Als in Amsterdam mensen zonder familie sterven, of de familie kan de uitvaart echt niet

betalen, dan neemt Team Uitvaarten het over. Incidenteel zien we ook anonieme doden. Deze mensen worden op kosten van de gemeente begraven. We vullen de gemeenteplicht ruimhartig in met een reguliere dienst en koffiekamer. Een dichter uit de Poule des Doods maakt speciaal voor de eenzaam overledene een gedicht.’

Toch leren

Voordat hij twee jaar geleden solliciteerde op ‘De baan van mijn leven’

kwam Van der Linde al regelmatig op De Nieuwe Ooster. Hij vertelt: ‘Een jaar of vijf geleden besloot ik alsnog de vakopleiding hovenier te volgen, om af te maken waar ik als 15-jarige Gooise jongen geen zin meer in had. Tijdens de opleiding kon ik hier in dit prachtige park met arboretum mijn plantenkennis oefenen. In 2021 heb ik mijn diploma Vakbekwaam Hovenier behaald.’ In de periode tussen de twee groenopleidingen zat Van der Linde niet stil. Hij vertelt: ‘Ik kwam op mijn 17e weer in beweging. Toen ben ik de ‘moeder-mavo’ gaan volgen in Amsterdam en op mijn 19e ging ik naar de avondhavo in Hilversum. Toen ik 24 was, ben ik orthopedagogiek gaan studeren aan de UvA. Ik werkte ondertussen als verpleeghulp in de thuiszorg en in verzorgingshuizen, deed hier en daar tuinonderhoud en woonde op mezelf in Amsterdam. Het laatste studiejaar was het lastigst, maar uiteindelijk ben ik afgestudeerd als onderwijskundige.’

Werk

De kersverse onderwijskundige kwam achtereenvolgens terecht bij Vervoermanagement Nederland, stadsdeel Bos en Lommer en de Dienst Werk en Inkomen. Tot in 2015 alle managers opnieuw intern moesten solliciteren vanwege een grote reorganisatie bij de gemeente Amsterdam. Hij werd aangenomen bij de directie Wonen waar hij hoofd Interne Dienstverlening werd.

‘We willen de aula’s opknappen’

Twee jaar geleden zag Van der Linde de vacature van directeur gemeentelijke begraafplaatsen in de krant staan. ‘Mijn eerste gedachte was: zoveel eisen, daar

kan ik nooit aan voldoen. Maar het bleef in mijn hoofd spoken. Mijn man en ik waren een weekeindje weg en kwamen op zondagavond om 23.00 uur weer thuis. De deadline was die zondag, ik heb op de valreep uit mijn hart een brief geschreven en werd uitgenodigd. Ik ben dolgelukkig dat ik het ben geworden. Op mijn eerste werkdag liep ik met burgemeester Halsema voorop tijdens de 4 mei herdenking hier op DNO. Ik vond het een heel bijzonder moment.’

Meelopen

De directeur heeft veel plannen. ‘We willen de aula’s opknappen, dat is echt nodig. Met de manager buitendienst overleg ik hoe we de oude zichtlijnen in het park terug kunnen brengen. We werken aan verduurzaming en willen het Europese Green Label voor bedrijfsterreinen halen. Tegen de Amsterdammers zou ik willen zeggen: kom eens langs. Je kunt hier heerlijk rustig wandelen maar er worden ook veel activiteiten georganiseerd. En het museum Tot Zover, hier op het terrein, houdt interessante thema-exposities.’ Tuinieren doet hij alleen nog maar thuis op het balkon in Oud West en in hun volkstuin. ‘Maar ik wil graag nog een keer meelopen met de hoveniers hier. Ik werk bij alle onderdelen een dagje mee, van de aula tot de crematieovens. Alle collega’s werken met zoveel liefde en doen hun uiterste best om alles naar de wens van de nabestaanden te regelen. Je kunt hier echt het verschil maken voor mensen, daar word ik heel vrolijk van. Ik vind de dood niet eng. Op deze plek word je natuurlijk elke dag omringd door emoties. Maar dat past bij me, ik kan daar goed mee omgaan en kom steeds dichter bij mezelf.’ #

Mara Reijntjes en Marijke Kooi aan de roze borrel

Roze Stadsdorp Oost

Tekst en fotografie: **Jaap Kamerling**

Nabuurschap voor LHBT+ senioren in de eigen buurt, dat is wat buurtgroep Roze Stadsdorp Oost te bieden heeft. Marijke Kooi en Mara Reijntjes zijn regelmatig van de partij bij de activiteiten van de groep.

Sinds 2015 zijn roze 50-plussers in Amsterdam bezig hun eigen netwerk te ontwikkelen om elkaar makkelijker te ontmoeten en samen gezellige dingen met elkaar te doen. Onder de naam Roze Stadsdorp Amsterdam hebben zo’n 13 buurten in de stad nu hun eigen Roze Stadsdorp.

Flamingo

In Oost heeft Roze Stadsdorp nu zo’n 60 leden, waarvan de helft min of meer actief. In heel Amsterdam telt RSA al 1250 deelnemers. De Oostelijke Eilanden en IJburg / Zeeburgereiland hebben aparte buurtgroepen. Lid hoeft je niet eens te worden, je kunt je gewoon aanmelden op website www.rozestadsdorp.amsterdam, waar je je dan weer aanmeldt voor nieuwsbrief Flamingo.

In de nieuwsbrief staan de activiteiten van de eigen buurtgroep, maar ook van de stadsdorpen in andere buurten vermeld. Als je je gegevens invult krijg je ook speciale uitnodigingen uit je eigen buurt. Het kost geen cent. En daarvoor kun je naar leuke gezamenlijke borrels

op steeds weer een andere locatie in de stad en kun je ook in je eigen buurt elkaar op buurtniveau ontmoeten op borrels, etentjes, bij een museumpje pikken etc.

‘Naboerschap’

Mara Kooi en Marijke Reijntjes vertellen: ‘Het kabinet Rutte II kreeg op een slecht moment dat idee van de participatiesamenleving, in feite gewoon bedoeld als ordinaire bezuiniging. We moesten als ouderen voortaan maar onze eigen boontjes gaan doppen en hopen op menslievende burens en familie. Nu hebben de meeste homoseksuele ouderen helemaal geen kinderen en ook wil je niet afhankelijk worden van burens en vrienden wonen weer niet altijd in je eigen buurt. Zo ontstond het idee voor Roze Stadsdorp op zowel

Elke derde dinsdag in de m

Samen de sociale basis versterken

Tekst: Lennie Haarsma | Fotografie: Frank Schoevaart

Jael van der Heijden is directeur / bestuurder van Dynamo. Dwars sprak haar over haar drijfveren en het versterken van de sociale basis, samen met andere organisaties. Op de website oost-online.nl zullen de komende tijd interviews geplaatst worden met medewerkers van de verschillende locaties van Dynamo in Oost.

Jael van der Heijden

Twee jaar geleden ben ik bij Dynamo gestart. Ik voelde dat Dynamo zo dicht bij de mensen staat en zo goed weet wat mensen zelf drijft. Dat wilde ik verder brengen en daar wil ik graag vanuit mijn rol als bestuurder aan bijdragen. Dat mensen de regie in eigen handen hebben is voor mij in mijn carrière altijd een belang-

rijke drijfveer geweest, ook in de tijd dat ik ontwikkelingswerk deed. Ieder mens bepaalt zijn eigen leven en heeft er soms hulp of een stimulans bij nodig. Hulpverlening is nodig en zorg ook. Het is soms lastig om te bepalen waar de grens ligt in wat mensen zelf kunnen. Ik vind het belangrijk om die kracht van mensen te stimuleren en er de nadruk op

Het oude nabaarschap is weer terug

pen bij het Oosterpark, café Q-Factory in Oostpoort en café de Kroon op het Rembrandtplein. Maar er zijn daarnaast tal van andere activiteiten. Samen wandelen in de Kennemerduinen bijvoorbeeld, fietsen, een expositie bezoeken, naar de film, bridgen. En wie een nieuwe activiteitengroep wil starten, dat kan ook. Op buurtniveau kun je dan ook nog maan-

te leggen. Vanuit mijn achtergrond van econometrist is het fijn om na te denken over wat het hardst nodig is, welke keuzes gemaakt moeten worden en wat echt werkt. Het is immers belastinggeld waarmee we werken. Ik voel me ook moreel verantwoordelijk om het goede te doen; dat is iets wat ik uit mijn familie heb meegenomen.'

Fundamenteel

Ik herken de discussie over eigen kracht en dat mensen die soms niet hebben. Intern hebben we hier veel discussies over. We herkennen dat zeer en toch, hoe wil je naar mensen kijken? Want ook al zit je in een kwetsbare positie, als mens ben je nooit alleen maar kwetsbaar en je moet ook niet dat stempel krijgen. Het is ons mensbeeld dat je als mens heel volwaardig bent en tijdelijk of langer in een kwetsbare situatie kunt zitten. Dat is zo fundamenteel en maakt verschil in hoe je mensen benadert.'

Andere organisaties

'Dynamo zit op allerlei plekken in de wijk voor mensen van 0 tot 100. We hebben spelinlopen en voorscholen voor de allerjongsten, de Talententent voor kinderen, jongerencentra, buurtcentra en Buurtteam Amsterdam Oost (de oude maatschappelijke dienstverlening, schuldhulpverlening en toeleiding naar WMO-voorzieningen). We hebben dus veel in huis, maar natuurlijk niet alles. Dynamo werkt graag samen met andere organisaties ten behoeve van de Amsterdammer.'

'Je moet nooit het stempel kwetsbaar krijgen'

Seniorproof

'Een mooi voorbeeld van wat wij doen is het concept Lang Leven Thuisflat, of liever Lang Leven Thuisbuurt. Daarin werken een woningcorporatie, een zorgpartij en Dynamo samen om met een gezamenlijke focus de flat / buurt 'seniorproof' te maken. Habion is de verhuurder van het appartementencomplex voor ouderen Jeruzalemstaete, waarin Dynamo de buurtkamer Jeruzalem exploiteert. Amsta en ZGAO bieden thuiszorg aan de ouderen in het complex en aan de buurtbewoners eromheen. In het blok is ook de eerstelijnsgezondheidszorg goed vertegenwoordigd. De eerste afspraak om de samenwerking te versterken is gemaakt.'

Inclusief

Een ander voorbeeld is het project dat

koningin Maxima en Brigitte Macron, echtgenote van de Franse president, onlangs bezochten bij het Oosterparkhuis. Onderwerp van dit werkbezoek was met name de mentale gezondheid van jongeren. Naast de rol van organisaties als *MIND Us*, *@ease* en *Thrive* ging het ook om de aanpak van Dynamo. Bij het bezoek gingen jongerenwerkers, enkele jongeren en Jael zelf namens Dynamo hierover in gesprek met hun gasten. 'Het is zo goed om bij grote initiatieven met verschillende organisaties samen te werken. *Thrive Amsterdam* vroeg ons om het werkbezoek te houden op de plek waar jongeren komen. Daar was ik heel blij mee. Mentale gezondheid staat onder druk en neemt toe. De vraag naar specialistische GGZ neemt toe; welzijns-werk met de sociale basis in zichzelf heeft een grote rol, met name in preventieve zin. Door te werken in wijken die vriendelijk zijn. Als wijken inclusief zijn kun je ook preventief iets betekenen. In de nazorg kunnen wij eveneens een rol spelen en bij lange wachtlijsten bijvoorbeeld in collectief groepsverband iets aanbieden wat beter is dan thuis wachten. Het is onze visie dat het begint bij de sociale basis. Die moet versterkt worden vanuit een holistische, inclusieve visie met een aanpak die normaliseert met waar nodig specialistische hulp voor degenen die het het hardst nodig hebben.'

Welkom

'Een heel leuk project is GGZ in de Wijk: samen werken aan een wijk waar iedereen welkom is. We zijn daar in Oost samen met TEAM ED (sociaal uitzendbureau voor ervaringsdeskundigen) mee bezig. We trainen professionals en sleutelfiguren uit de wijk – zoals sigarenwinkeliers – om te zorgen voor normalisatie en inclusiviteit. Het doel is dat mensen zich welkom voelen. Er zijn GGZ-coaches in de wijk en de mooie samenwerking met TEAM ED en zorgaanbieder Arkin kan helpen om juist de situatie waar mensen in zitten te verbeteren.'

150 soorten regelingen

'We zien dat het leven van Amsterdammers steeds ingewikkelder wordt. Het is ons doel dat bewoners zoveel mogelijk zelf bepalen en eigen regie over hun leven voeren. Hoe zelfredzamer je bent, hoe eenvoudiger het leven (meestal) is. Hoe afhankelijker je bent van anderen, hoe ingewikkelder het leven wordt.' 'Waar ik hoos om kan worden is dat mensen op een veel te laag bestaansniveau leven. Ik vind het ineffectief en onoverzichtelijk dat er zoveel aanvullende maatregelen moeten zijn, dat er zoveel mensen naar de voedselbank moeten, dat er 150 soorten regelingen zijn. Dat leidt tot veel problemen en stress. De balans lijkt zoek. Het is ook te duur in de uitvoering met zoveel ambtenaren en maatschappelijke organisaties om het systeem te handhaven. Dynamo wil een bijdrage leveren door mensen sterker te maken; door ervoor te zorgen dat Amsterdammers meer grip op hun leven krijgen en een sterk sociaal netwerk hebben. En dat de jeugd meer kans heeft om op te groeien tot volwaardig deelnemende volwassenen. Daar staan wij voor.' #

Verder lezen op de website van Dynamo: www.dynamo-amsterdam.nl: **Ambitie 2023-2026 Wij versterken elkaar / Nieuwsflits Watergraafsmeer / Nieuwsbrief Dynamo / GGZ in de Wijk**

stedelijk als buurtniveau. Je leert in je eigen stadsdorp en in de stad meer roze 50-plussers kennen, je maakt vrienden, doet leuke dingen met elkaar en biedt elkaar de helpende hand als het nodig is. Het oude 'nabaarschap' terug in de grote stad. Elke derde dinsdag in de maand is er ergens in de stad een borrel voor alle deelnemers, die steeds populairder wordt en waar intussen ruim honderd LHBT-ers op af komen. De locaties zijn bijvoorbeeld Café de Tro-

maand een borrel

Lange weg naar autoluwe stad

Tekst en fotografie: Arie van Tol

Verkeersbeleid in Amsterdam, het is een bron van voorspelbare commentaren en ergernissen. Met de ‘knip Weesperstraat’ is er eindelijk weer een onderwerp dat voor breedstedelijk ruimoer zorgt. Een door vele bewoners ondertekende petitie was het antwoord op het voornemen om tramlijn 19 op te heffen. Over het schrappen van een tunnel tussen Sciencepark en het Voorlandpark zijn met name bewoners van Middenmeer Zuid verholgen.

De afsluiting in de Weesperstraat

De drie voorbeelden tonen haarscherp het zwakke beleid van Amsterdam. Een proef van zes weken met geen enkel concreter idee over een vervolg helpt de stad niet autoluwer te maken, één van de speerpunten in de gemeentelijke beleidsnota. Een ander punt daarin is het verbeter-

ren van het Openbaar Vervoer (OV); het schrappen van tramlijn 19 kan moeilijk gezien worden als uitvoering daarvan. De kosten en een personeelstekort, niet de kwaliteit van het OV voor gebruikers, zijn leidend. Vlotte autoroutes in- en uit de stad is het derde speerpunt dat kennelijk niet

al te serieus moet worden genomen. Ontlasting van de tijdens de spits overvolle Middenweg, Kruislaan en Wethouder Frankeweg / Galileiplantsoen is kennelijk niet urgent genoeg.

Knip

Van 12 juni t/m 23 juli is de Weesperstraat tussen de Nieuwe Herengracht en de Nieuwe Keizersgracht, met nog drie andere straten, afgesloten. Autoverkeer kan tussen 6 uur 's ochtends en 11 uur 's avonds niet via de Wibautstraat / Weesperstraat naar en van het centrum.

In de media zijn vele gedupeerden en omwonenden aan het woord geweest. De autobezitters in het Centrum die er nog langer over doen om bij hun werk

‘Weer eens duidelijk hoe belangrijk het OV is voor Amsterdammers’

of oude, hulpbehoevende moeder in Zuid te komen. De bewoners aan en rond de Weesperstraat die het heerlijk vinden zo zonder geraas, lawaai en stinkende dampen. De ondernemers, de taxichauffeurs...

Voorspelbaar ‘niet to the point’ was het VVD-raadslid: ‘Met de afsluiting stuurt de wethouder het verkeer de A10 op; dit misbruik als afvalputje kan betekenen dat het Rijk geen geld meer in het Zuidasdok zal stoppen.’ Een bewoonster op AT5 was tenminste duidelijk: ‘Je hebt toch geen proef of onderzoeken nodig om te concluderen dat het met

de leefbaarheid en veiligheid in de omgeving van de Weesperstraat niet al te best gesteld is en dat de vervuiling zeer ernstig is.’

Lijn 19

‘Door de petitie en reacties is het maar weer eens duidelijk geworden hoe belangrijk het OV is voor Amsterdammers.’ Deze zin komt uit een verklaring van wethouder Van der Horst waarin zij verder meldt dat er toch niet bezuinigd hoeft te worden bij het GVB. Dat wel het personeelstekort een zorgpunt blijft. Het belangrijkste: het opheffen van tramlijn 19 gaat niet door! Lijn 19 en 14 gaan echter wel minder frequent rijden, zodat de rest van de tramlijnen ongewijzigd kunnen blijven.

Tunnel

Het achterwege laten van de verbinding tussen de ring A10 en Sciencepark via een tunnel zou gezien kunnen worden als een autoluwe maatregel. De gemeente heeft laten weten dat de te hoge kosten allesbepalend waren. Er komt onderzoek naar alternatieven om de files en overlast te verminderen. Voor omwonenden in Middenmeer blijft een toekomst met meer veiligheid, meer leefbaarheid en minder vervuiling een illusie. Tenzij de automobilist eindelijk het individuele ‘genot’ in de file opgeeft ten faveure van schonere lucht en in Diemen op tram 19 overstapt. #

Veel meer dan een buurthuis

Tekst en fotografie: Ank Engel

In de Fizeaustraat bij verpleeghuis De Open Hof staat het Hoekhuis. Anno 2023 is het een buurthuis, ontmoetingsplek en wijkservicepunt, maar zo is het niet begonnen.

Het is ergens in de jaren tachtig gebouwd als aanleunwoningencomplex van de Open Hof, op de plek van de Abraham van Riebeeckschool. Officieel heet het complex ‘Zelfstandige seniorenwoningen De Open Hof’ en het heeft 27 tweekamerwoningen en 9 driekamerwoningen, die verhuurd worden door Woonzorg Nederland.

Dienstencentrum

Het wooncomplex had een gemeenschappelijke huiskamer. Er werd niet veel gebruik van gemaakt. Daarom is een welzijnsfunctionaris van de Open Hof gestart met een aantal activiteiten, die in de loop van de jaren zijn uitgebreid. Verschillende organisaties namen hieraan deel, zoals woningbouwverenigingen, het wijkopbouworgaan en Dynamo. Zo veranderde de huiskamer van het wooncomplex in een veelzijdig buurthuis en wijkservicepunt voor Amsteldorp, en tegenwoordig ook Omval, van der Kunbuurt, Amstelkwartier en Bajeskwartier. In 2003 werd ‘Dienstencentrum ’t Hoeckhuys’ geopend. In 2014 werd na een verbouwing de naam Hoekhuis in moderne spelling op de gevel geschreven. Annette Bense werd de nieuwe coördinator. Elk jaar kwamen er activiteiten bij en

de open inloop werd goed bezocht. ‘De Wereldkeuken’ en ‘Hemelslekker’, die eens per maand plaatsvonden, de openbare avond van de spirituele vereniging Aquarius en de seniorensoos werden zeer gewaardeerd.

Onderbreking met gevolgen

In 2019 was het Hoekhuis 19 van de 21 dagdelen in gebruik. Maar de activiteiten stopten op vrijdag 13 maart 2020 vanwege corona. Op 15 juni 2020 ging het Hoekhuis weer open met veel aanpassingen. In die tijd werd duidelijk dat het wijkservicepunt een hele belangrijke rol speelde. Annette Bense: ‘Sommige mensen hadden die drie maanden weinig tot geen contact gehad met anderen. Pas toen kon je letterlijk zien wat eenzaamheid met mensen doet. Helaas zijn er diverse activiteiten gestopt of niet meer opgestart na de coronaperiode, veelal door gezondheidsproblemen bij bezoekers of de organisatoren.’

Annette Bense nam op 23 mei jl. afscheid. Zij heeft mooie herinneringen aan de activiteiten, zoals het Silver Screen project, met eens per maand een filmvoorstelling voor buurtbewoners en het wijkzorgnetwerk. Ze is er trots op dat ZGAO (Zorg Groep Amsterdam Oost)

Jelly van der Goot-Tahapary en Annette Bense bij het Hoekhuis

met de seniorensoos het gat tussen zelfstandig thuis wonen en besloten dagbesteding opgevuld heeft. Is er nog iets wat beter kan? Annette: ‘De akoestiek en de verlichting zijn nog niet optimaal, maar hiervoor ontbreken de financiën.’

Jelly van der Goot-Tahapary neemt de functie van Annette tijdelijk over. Zij wil meer bekendheid geven aan de activiteiten zoals koffiedrinken, schilderen, cursussen en wandelen. Ze hoopt ook op meer samenwerking met andere buurt-

huizen en zou er graag veel vrijwilligers bij krijgen. Het is een misverstand dat alleen ouderen welkom zijn. Het Hoekhuis blijft een ontmoetingsplaats voor iedereen, ook in de tijd van de afbraak en wederopbouw van verpleeghuis De Open Hof. #

Wijkservicepunt Hoekhuis:
Fizeaustraat 3, tel: 020-4623353
Openingstijden: ma t/m do: 9.30 - 16.30 uur, vr 9.30 - 12.30 uur

Sickmann: maatwerk in alles

Tekst: Carolien Gevers | Fotografie: Frank Schoevaart

Wie een beetje thuis is in Amsterdam-Oost kent familiebedrijf Sickmann aan de Eerste Oosterparkstraat 202. De woninginrichtingsfirma is vergroeid met de buurt. Hele families, oud en jong, zijn er klant. Inmiddels werkt er al een eerste telg uit de vierde generatie, samen met zijn vader, oom en oudtante. Dwars hoort hun verhaal.

v.l.n.r.: Dennis, Wesley, Remco, Guido en Marianne

Vanaf 1954 trok Antonius Sickmann (1917-1992) dagelijks naar de markt. Zijn bakfiets vol met karpetten, tafelkleden, gordijnen, vitrages en tapijten. Ondertussen zat zijn vrouw Theresia Sickmann (1919-1999) thuis met eindeloos geduld de volgende lading gordijnen te plooiën en stikken. De zaken gingen zo voorspoedig dat het jonge stel al een paar jaar later een pandje aan Zeedijk 61 kon betrekken en daar in 1956 Tapijthuis Centraal oprichtte. Ook privé zat het echtpaar niet stil. Achtereenvolgens werden zonen Ton, Ruud en Frans geboren. Met de voorspoed der jaren kreeg Antonius een telkens terugkerende droom: 'Voor elke zoon een eigen winkel.' En jawel, in 1968 werd Woninginrichting Sickmann en Zonen geboren, met een tweede winkel aan de Eerste Oosterparkstraat (de huidige locatie) en niet lang daarna winkels in West aan de Ten Kate- en Jan Pieter Heijestraat, en in het Centrum aan de Nieuwedijk.

Ook de moeders

Dwars wordt ontvangen aan een grote tafel midden in de zaak. Rondom liggen showmodellen van allerlei soorten vloerbedekking (zoals laminaat, parket, linoleum), rollen gordijn; er zijn uitgehangen vitrages, jaloezieën, andere zonwerende artikelen, en veel meer. Kleinzonen Dennis (46) en Remco (41) hebben er zin in, net als even later hun tante Marianne (66). Er wordt veel gelachen. Vader Frans (68) kan er helaas niet bij zijn. Marianne: 'Nee, mijn broer, die officieel nog de eigenaar is, doet nog de administratie en zal in de toekomst de zaak overdragen aan Dennis en Remco. Maar ik wil wel even benadrukken dat

mijn moeder, (kijkend naar Dennis en Remco) hún oma, zich ook al die jaren op de achtergrond een slag in de rondte heeft gewerkt.' Dennis: 'Net als jij, Marianne, je hebt helemaal gelijk. Ouderwets dat onze opa die droom alleen voor zijn zonen had, maar ja, zo ging dat in die tijd.' Marianne: 'Ik hielp al aan de Zeedijk als jong meisje mijn moeder met stikken en plooiën, en toen we hier kwamen, hebben we eerst in een pand verderop gezeten. We hadden een magazijn bij een manege aan de Weesperzijde. Dat was lachen. Leveranciers struikelden soms letterlijk over de paardenstront voor ze bij ons binnenkwamen. Ik heb er goede herinneringen aan.'

'Hè Guido, (ondertussen aangeschoven) jij begon 34 jaar terug in dat magazijn en was een gangmaker.' Guido: 'Zeg dat, ik zie nog voor me hoe nieuwsgierige klanten soms bijna lagen te kroelen op de uitgerolde tapijten en ook hoe ik met mijn natte vinger showde hoe het watermerk van de vinyl rollen kon afgeveegd. Behalve die keer met dat fabrieksfoutje met inkt – lachsalvo – dus, toen, niks even wegvegen.' Remco: 'Ja, de tijd van een magazijn heb ik nooit meegemaakt. Tegenwoordig wordt alles online besteld. Ik kwam pas in 2004 in de zaak, want heb eerst economie gestudeerd en in het bankwezen gewerkt. Maar daar werd bezuinigd en wat doe je dan binnen zo'n familie? Ja, lekker in de zaak komen, ik heb er nooit spijt van gehad. In de bankwereld vind je minder passie. Hier werken we gewoon door, als het moet en maken ondertussen lol.'

Maat houden

Dennis, al vanaf 1997 in de zaak, was

blij met de komst van zijn broer. 'Ik heb een ander pad gevolgd en begon hier al vroeg als stoffeerder. Wij hebben daar inmiddels eigen mensen voor. Ik houd me vooral bezig met huisbezoeken voor het meetwerk, met advisering en uiteraard het leggen van vloeren. Maar ik onderhoud ook de contacten met de leveranciers en stuur de stoffeers aan. Onze missie blijft 'gegarandeerd goed maatwerk en kwaliteit.' Remco kan inmiddels ook alles. Wij hebben dit allemaal direct of indirect van mijn opa en vader geleerd.'

'Nieuwsgierige klanten lagen soms bijna te kroelen op de tapijten'

Dwars krijgt een oude televisiereclame te zien, waarin grootvader Antonius uitlegt hoe hij altijd met gegarandeerde goede merken en getest garen werkt. En even later een RTL4 uitzending van Lijn4, jaren later waarbij Dennis nagenoeg dezelfde uitleg geeft over de zonweringssystemen. 'Zo werken wij nog steeds. En we houden maat. Want na die uitzending kregen we allerlei vragen vanuit het hele land en dat houden we af. We hechten eraan dat onze onderneming zich richt op de regio Amsterdam en omstreken, want dan kun je kwaliteit blijven leveren. We willen een laagdrempelige, gezellige inloopwinkel blijven. Het liefst werken we met hele families. We

hebben hier nog klanten van mijn opa, hun kinderen en kleinkinderen. Dat is het leukste wat er is, dat ze binnenkomen en zeggen: 'Jou heb ik nog in de wagen zien liggen! Of dat ze vertellen van die goede oude tijd, waarbij op de Zeedijk gewoon de tapijtrollen op de stoep lagen. Hoe een keer de politie kwam om dit te verbieden en Bet van Beeren van het beroemde café Het Mandje hoogstpersoonlijk vanuit het raam schreeuwde: 'Laat staan! Zij willen ook brood op de plank!''

Allerlei soorten klanten

Gezien hun missie houdt Sickmann het op een klantenkring van circa zeventig procent particulieren en dertig procent projecten. Onder de laatste vallen bijvoorbeeld winkels, kantoren, VVE's, Woningbouwverenigingen (Stadgenoot etc.) en zorginstellingen (Cordaan, Amsta etc.). Remco: 'We komen echt overal. Van rijke ondernemers, artsenpraktijken tot op de Wallen. Ja (met een knipoog), ook onze klanten daar moeten er goed bijzitten. Maar we deden ook de woningen voor nieuwe spelers van Ajax, die uit het buitenland kwamen.' Dennis: 'We maken wat mee. Laatst werd een heel blok gerenoveerd, dat wij moesten inrichten via de Woningbouwvereniging. We komen dan ook wel op plekken met totaal uitgeleefde inrichtingen en overal vervuiling. Tja, meestal bij alleenstaande hulpbehoevende bewoners. Ik zeg dan tegen de opdrachtgevers of hun hulpverleners dat ze eerst de boel moeten reinigen voor ik er mijn stoffeers op af stuur.' Zoon Wesley (18) beaamt dit. Hij en zijn neef Jens (22) werken in het enthousiaste eigen stoffeers-team van Sickmann.

Toekomstdroom

Marianne, Dennis en Remco: 'In één ding houden we geen maat! We gaan op naar de volgende generaties. We verkopen nooit nee en houden van bewaren! Zo hebben we hier nog alerhande oude items, zoals een ooit gekregen furniturenkastje met onder andere speciale gordijnglijdertjes. Die halen we graag van stal bij specifieke wensen van klanten. Wesley weet dat nu al. Bij hem en zijn neef is onze missie straks gegarandeerd. Dennis en Remco blijven voorlopig hun hoeders en wijze voormannen. Lang leve Sickmann, op naar de 100ste verjaardag!' #

Verhuizen en dan?

Tekst: Annette Wiese en Els Nicolas

In het beleidsstuk ‘Amsterdamse Aanpak Volkshuisvesting 2023’ staan maatregelen om de woningvoorraad efficiënter te benutten. Daarin worden ouderen in grote woningen gestimuleerd naar een kleinere, meer geschikte woning te verhuizen en ruimte te maken voor grotere gezinnen.

In het gedicht van Jo Dirkse *Oud Huis* (zie handgeschreven versie hiernaast) wordt het eigen huis vergeleken met het paradijs op aarde. Het paradijs verlaten vraagt om veel verleidingskunsten. Ouderen gaan pas op hoge leeftijd uit hun grote woningen. Ze zijn gehecht aan hun huis vol herinneringen, aan hun buurt en zien op tegen een verhuizing.

Wooncoach

Een persoonlijke aanpak, waarbij iemand helpt bij de inschrijving en mee zoekt naar een passend aanbod en op de hoogte is van de verhuisregelingen kan de drempel verlagen. Een wooncoach bijvoorbeeld geeft gratis advies over de vraag ‘Kan ik hier in de toekomst nog wel blijven wonen of is het beter om naar een meer geschikte woning te verhuizen?’ Het zes stappenplan is een geheugensteuntje: een passend aanbod; op weg helpen; ontzorgen; verhuiskostenvergoeding; geen huurverhoging en voorrang. Waaruit valt dan te kiezen als het zover is?

Zelfstandig maar wel samen

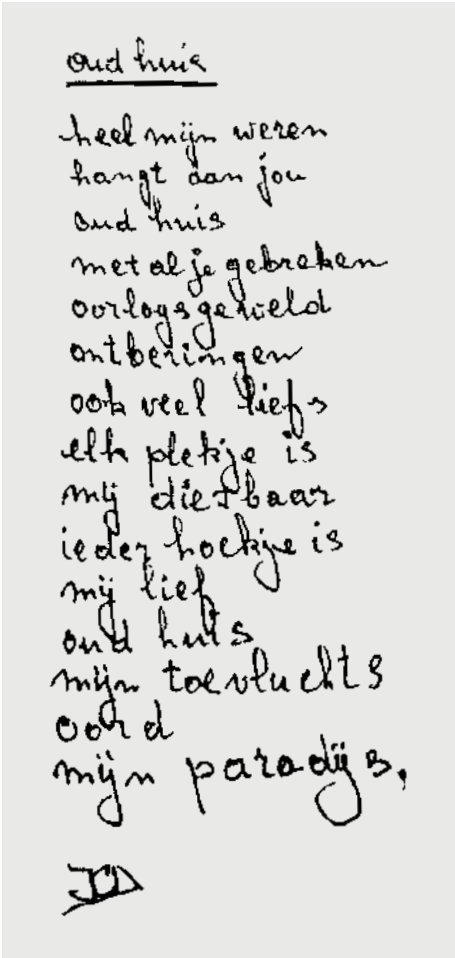
De tijd staat niet stil. Er ontstaan allerlei nieuwe initiatieven op het gebied van ouderenhuisvesting, waarbij behoud van eigen regie en het samen dingen regelen uitgangspunten zijn. Het gaat dan niet alleen om een geschikte woning maar ook om de nabijheid van zorg, ontmoetingsruimten, zinvolle dagbesteding, bereikbaarheid openbaar vervoer en andere voorzieningen zoals winkels.

Behoud van eigen regie en het samen dingen regelen

Op die manier komen alle levensbehoeften samen, met een positief effect op de gezondheid. Met het oog op preventie kan daardoor een opname in een verpleeghuis worden uitgesteld. Een win-win situatie met een verbetering van de gezondheid, kwaliteit van leven, en een vermindering van de ziektekosten. Seniorenhuisvesting waarbij een extra ruimte voor ontmoeting onderdeel is van het concept wordt ‘zelfstandig geclusterd wonen voor ouderen’ genoemd. Deze gemeenschappelijke ruimte is een cruciaal onderdeel van het concept en de kosten ervan worden met elkaar gedeeld.

Samen sta je sterker

Met een voorbeeld van dat idee zijn stichting Andishe en stichting WoonSaem al heel lang bezig. Hun streven was en is om een project gemeenschappelijk wonen te starten voor Iraanse ouderen. Zij delen taal en cultuur. Twee jaar geleden heeft Wooncorporatie Stadgenoot hun wens vervuld door een locatie toe te wijzen in Amsterdam-Noord. Het biedt huisvesting aan 20 Iraanse huishoudens voor ‘zelfstandig geclusterd wonen voor ouderen’. Een jaar later heeft woningcorporatie

Alliantie in de Z1 woontoren (stadsdeel Noord) aan speciale doelgroepen woonruimte aangeboden, waaronder nog eens 12 appartementen voor de woongroep van Iraanse ouderen. Dicht in elkaars buurt en goed bereikbaar met de metro. Op die manier zien 32 Iranese huishoudens hun woonwensen om zelfstandig maar wel samen oud te worden gerealiseerd.

Wachlijst

Het concept is naast wonen ook elkaar ondersteunen. Onder andere door in de gemeenschappelijke ruimte activiteiten te organiseren, die de onderlinge band versterken en eenzaamheid verminderen. Samen betalen ze deze extra ruimte. Een zware opgave gezien het lage inkomen. Voor de woongemeenschap staan tientallen ouderen op de wachtlijst. Om in aanmerking te komen gelden de volgende criteria:

- ouder dan 55 jaar;
- Iraanse achtergrond of grote affiniteit daarmee;
- geen inwonende kinderen;
- inkomenseisen;
- achterlaten sociale huurwoning.

Het wonen in de woongemeenschap bevalt erg goed. Niemand heeft spijt van de beslissing. Als er een woning vrijkomt heeft de

Vereniging een recht van voordracht van een nieuwe kandidaat. Stadgenoot en De Alliantie toetsen de voordracht aan de voorwaarden en wijzen de woning al dan niet toe. Het is van belang een goede mix qua leeftijdsopbouw te bewaken. Op dit moment heeft de woongroep nog weinig zorg nodig, maar woonzorgcentrum *Het Schouw* ligt in de buurt en kan op termijn – als de vraag zich voordoet – van nut zijn.

Lang Leven Thuisflats en buurten

Het project ‘Lang Leven Thuisflats en buurten’ is een vergelijkbaar concept. Het gaat om negen flatgebouwen waarmee de gemeente de ambitie heeft om in Amsterdam ouderenhuisvesting zo aantrekkelijk mogelijk te maken. Wooncorporaties en zorg- en welzijnsinstellingen zetten zich in om woon(zorg) concepten te ontwikkelen die inspelen op de behoefte van ouderen om zo lang mogelijk zelfstandig thuis te blijven wonen ook als de zorgvraag zwaarder wordt. De woningcorporatie neemt de aanpassingen aan de woning voor zijn rekening zoals het plaatsen van liften, drempels verwijderen en de veiligheid in het flatgebouw. Daarnaast komt er een aanspreekpunt voor mantelzorgers en bewoners en kan vervolgens een vast zorgteam snel inspelen op de wensen en behoeften van de bewoners. De nauwe samenwerking tussen welzijn, zorg en wonen is gericht op preventie door tijdig ingrijpen, waardoor de vraag naar meer zorg wordt uitgesteld.

Flevoflats
Op 15 mei 2023 was er de kick-off van het ‘Lang Leven Thuisconcept’ in de Flevoflats als een van de negen geselecteerde flatgebouwen. Het stadsdeel werkt daarbij samen met woningcorporatie Ymere en de zorg- en welzijnsorganisaties ZGAO en Civic. Civic als welzijnsorganisatie beheert *De Kramatsalon*, een laagdrempelige buurtkamer. Het is een plek voor en door de buurt, vrijwilligers spelen een belangrijke rol bij het organiseren van activiteiten. ZGAO is als zorgaanbieder actief in het Flevohuis en verantwoordelijk voor dagbesteding in dagcentrum *Kramat* (een WMO-voorziening). Beide instellingen hebben de intentie om samen te werken en alle ontmoetingsruimtes en activiteitenprogramma’s op één hoop te gooien waardoor ze voor een veel bredere groep mensen in de buurt toegankelijk zijn. Het stadsdeel zorgt voor de veiligheid. Er zijn diverse aangrijpingsmogelijkheden om de veiligheid en het beleefde gevoel van onveiligheid op te pakken,

Uitbreiding

De Ouderen Advies Raad (OAR) behartigt de belangen van 55-plussers. We zoeken versterking. Doet u mee? Voor info mail naar één van de personen die onder het hoofdartikel staan.

zoals verlichting en surveillance. Er komt ook weer een veiligheidsoverleg met alle betrokken partijen. De intentie is de bewoners centraal te stellen in hun zorgbehoeften.

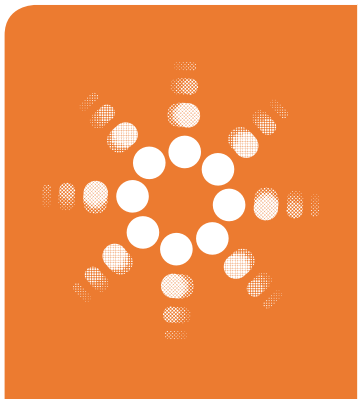
Weg met al die schotten

Er is veel in ontwikkeling op het gebied van seniorenhuisvesting, zoals de ‘Lang Leven Thuisflats’. De gerichtheid op zelfredzaamheid, gezond blijven en het behoud van eigen regie staat nu centraal en op papier. De haalbaarheid hangt o.a. af van het personeelsbestand. Knelpunt is nog wel dat de zorg zo ingewikkeld is geregeld met aparte wetten en geldstromen, die niet met elkaar communiceren. Zo valt de wijkverpleging onder de zorgverzekeringswet (ZVW), opname in een verpleeghuis onder de wet langdurige zorg (WLZ) en de hulp in de huishouding, dagbesteding en trapliften onder de Wet Maatschappelijke Ondersteuning van de gemeente (WMO). Voorwaarde is wel dat er dan een budget beschikbaar is om die zorg snel, dichtbij en op maat te regelen door alle blokkades heen. Dat één persoon de regie hierover krijgt. #

Reageren?
Annette Wiese: wiesegca@gmail.com
Els Nicolas: enicolas@xs4all.nl
Tunny Jongejan: t.jongejanmaat@chello.nl
Frank Stork: 020 - 665 10 63
Jan Dijk: jjdijk@telfort.nl

Speld voor Tunny

Buurtberoemde Tunny Jongejan-Maat ontving als onderscheiding de Speld van de Gemeente Amsterdam. Ze kreeg hem plotseling uit handen van stadsdeelvoorzitter Carolien de Heer middenin de vergadering van de OAR op donderdag 1 juni om 14.30 in de raadszaal, in aanwezigheid van vrienden en bekenden. Een paar maanden geleden wijdde DWARS een hele pagina aan haar, wie die leest snapt het. Haar verdiensten voor Amsterdam zijn onschatbaar. Binnen de educatiesector, het taalonderwijs en laatste-lijk als voorzitter dan wel trekker van de OAR. De vergadering onttaarde in een groots aangeklede borrel. De speld hield ook verband met haar 80e verjaardag. Ze heeft nog grote plannen, dus ze gaat ermee stoppen. Eén van de redenen waarom de OAR nieuwe mensen zoekt (zie elders op deze pagina).

Dynamo

Welzijnsorganisatie Dynamo in Amsterdam stimuleert en ondersteunt bewoners om actief mee te doen aan de samenleving. Zoals: vrijwilligerswerk, activiteiten in de buurt, mantelzorgondersteuning, hulp via buurtteam, activiteiten om talent te ontwikkelen, activiteiten om te leren. Zodat niemand aan de kant hoeft te staan.

Informatie

www.dynamo-amsterdam.nl
www.dynamojeugd.nl
info@dynamo-amsterdam.nl
telefoon 020 - 46 09 300
facebook Dynamo beweegt tot meedoen
instagram Dynamo beweegt tot meedoen

Hulp nodig?

Heeft u vragen over geld, zorg, meedoen, wonen, gezondheid, werk en/of veiligheid? Medewerkers van Buurtteam Amsterdam staan voor u klaar.
www.buurtteamamsterdam.nl
info@buurtteamamsterdam-oost.nl
telefoon 020 - 46 20 300

Post Oost

Voor opstap naar werk, vrijwilligerswerk en activiteiten
www.postoost.nl
Voor Elkaar in Oost
Voor praktische hulp of een luisterend oor.
www.dynamoamsterdam.nl/voor-elkaar-in-oost
telefoon 020 - 46 09 300

Vrijwilliger van het jaar

Onze vrijwilligers maken Amsterdam tot een mooie stad. Ze verdienen het om in het zonnetje te worden gezet. Dat deden we eind mei, bij de feestelijke uitreiking van de Dynamo vrijwilligers award. Directeur Jael van der Heijden uitte haar dankbaarheid aan alle vrijwilligers in een mooie speech over Amsterdam en verbinding.

In het midden René van Eijk

Tijdens de feestelijke middag was er een high tea, konden vrijwilligers trainingen en workshops volgen, was er gelegenheid om bij te praten en vond de prijsuitreiking voor de vrijwilliger van het jaar plaats. Medewerkers van Dynamo nomineerden veertien vrijwilligers voor de award.

De winnaar is René van Eijk dankzij zijn toelozing bij de belastingsprekuren van het buurtteam in Oud-Oost. Zonder hem zouden de

spreekuren nooit zo soepel draaien. René steekt de handen graag uit de mouwen en staat altijd klaar om zijn medevrijwilligers te helpen. Hij is heel gastvrij en door zijn ondersteuning zijn de medewerkers en vrijwilligers in staat om hun werk goed uit te voeren. Lezen wat vrijwilligers doen of interesse om zelf vrijwilliger te worden? Lees de nieuwste editie van de Vrijwilligerskrant. #

www.dynamo-amsterdam.nl/vrijwilligerskrant

Nieuw: Japie Krekel

Wist u dat we een nieuw kinderdagverblijf hebben geopend? Op kinderdagverblijf Japie Krekel is opvang voor de hele dag mogelijk. Het kinderdagverblijf is er naast voorschool de Krekel.

Het verschil tussen opvang en voorschool is dat de voorscholen vijf uur per dag zijn geopend, terwijl het kinderdagverblijf geopend is van half acht 's ochtends tot half zeven 's avonds. 'We hebben al een heel leuk clubje,' vertelt Gianna Tiggeler van Japie Krekel. 'We hebben nu zeven kindjes, een klein groepje om mee op te starten. We zoeken

nog personeel en er kunnen nog kinderen bij. We sluiten aan bij de thema's van de voorschool. De kleintjes gaan tussen de middag ook slapen, en kinderen van bijna vier rusten uit met een boekje. We hebben onze eigen slaapkamer. De pedagogisch medewerkers die hier werken zijn enthousiast, kundig en positief.'

Gianna nodigt ouders die belangstelling hebben om te komen kijken graag uit voor een rondleiding. 'Wees welkom om hier te komen kijken met je kind, dan krijg je een beeld van wat wij hier doen.' #

Kijk op **www.dynamopeuters.nl** of bel Gianna op **06 - 229 042 76** voor vragen en om een afspraak te maken

Zomeractiviteiten

Bij Dynamo zijn de voorbereidingen voor de zomeractiviteiten voor jeugd, jongeren en volwassenen in volle gang.

Bij het verschijnen van deze krant is het nog te vroeg om al te gedetailleerd te beschrijven welke activiteiten we gaan ondernemen, maar het is zeker dat we mooie excursies en andere gezellige bijeenkomsten organiseren. In de provincie Noord-Holland begint de zomervakantie voor de meeste scholen op 21 juli. Leerlingen van de basisschool kunnen in de zomervakantie elke vrijdag terecht bij Lilian voor een creatieve activiteit van 13.00 tot 14.30 uur in Atelier 77. En er zijn natuurlijk nog veel meer leuke plannen. We maken er een mooie zomer van. Weten wat er te doen is? #

Voor de allerjongsten: kijk op **www.dynamopeuters.nl**
Voor leerlingen van de basisschool: kijk op **www.talententent.nl** (kopje Zomervakantie)
Voor jongeren: kijk op **www.dynamojongeren.nl**
Voor volwassenen: kijk op **www.dynamo-amsterdam.nl**

Ervaringsdeskundigheid bij Buurtteam Oost

Het Buurtteam Oost is er ook voor Amsterdammers die herstellen van een kwetsbare periode of een psychische kwetsbaarheid. Zij krijgen hulp en herkenning bij het Herstelbureau van HVO Querido. Renze werkt als ervaringsdeskundige bij het Buurtteam Watergraafsmeer. 'Ik geloof heel erg in de kracht van lotgenotencontact en peer-to-peer support.'

Renze weet uit ervaring hoe het is om door een moeilijke periode heen te gaan. 'Door een behoorlijk heftige persoonlijke crisis heb ik ooit mijn studie moeten beëindigen. Tussen mijn twintigste en dertigste worstelde ik met mezelf én met de hulpverlening. Na het meemaken van meerdere periodes die door de GGZ weggezet werden als psychoses bleek het niet makkelijk om mijn leven weer op te pakken. Ik schaamde me, voelde me eenzaam en had veel last van de diagnoses die ik opgeplakt had gekregen. Ik ben toen ook veel kwijtgeraakt.'

Toch heeft hij de kracht hervonden en is uit het dal geklommen. 'Na verloop van tijd is het me gelukt om mijn leven weer terug te pakken, te gaan bouwen en weer de persoon te worden die ik wil zijn. Nu (vele jaren later) gebruik ik mijn ervaringen met het omgaan met ontwrichtende levensgebeurtenissen en het herstel daarvan in mijn werk. Ik wil mensen inspireren en laten zien dat herstel mogelijk is, hoe hopeloos jouw situatie ook is of lijkt. Omdat ik weet hoe het voelt, en is, om in het dal te zitten en daar ook weer

uit te klimmen. Ik kan anders naast een Amsterdammer gaan staan dan mijn collega's in een reguliere functie. Ik geloof heel erg in de kracht van lotgenotencontact en peer-to-peer support.'

In Oost zijn er meerdere plekken waar lotgenotencontact mogelijk is. Renze: 'Regelmatig loop ik met Amsterdammers binnen bij het Herstelbureau van HVO-Querido op de Eerste Ringdijk (tegenover Casa). Bij het Herstelbureau worden trainingen en zelfhulpgroepen gefaciliteerd door ervaringsdeskundigen. De Waterheuvel en Centrum de Brouwerij zijn ook prachtige, inspirerende plekken waar mensen elkaar kunnen ontmoeten, activiteiten en dagbesteding kunnen doen en aan persoonlijke ontwikkeling en herstel kunnen werken. Deze plekken zijn enorm belangrijk voor stadgenoten.' #

Contact opnemen met Renze of een andere ervaringsdeskundige? Voor jezelf of een ander? Bel 020 - 462 03 00 of mail naar **info@buurtteamamsterdam-oost.nl** of kom naar een inloopspreekuur. Kijk op **www.buurtteamamsterdam.nl/oost**

Dynamo beweegt tot meedoen

Als welzijnsorganisatie stimuleren wij Amsterdammers om actief deel te nemen aan de samenleving. Bekijk, op **www.dynamo-amsterdam.nl/nieuws/jaaroverzicht**, in woord en getal wat wij doen voor de Amsterdammers.

Team OOST

Huur lagere inkomens omlaag

Op 1 juli wordt de huur voor mensen met een laag inkomen verlaagd naar € 575,03 per maand. Hiervoor wordt gekeken naar het inkomen van 2021.

In het **kader** ziet u wat de bruto inkomensgrenzen zijn om voor de huurverlaging in aanmerking te komen.

Voor uw huishouden tellen al uw huisgenoten mee. Ook kinderen die thuis wonen. Gaat het om kinderen tot 27 jaar? Dan telt hun inkomen niet mee. Maar ze tellen voor de grootte van het huishouden dus wel mee. De huurverlaging geldt alleen voor **zelfstandige sociale huurwoningen van een woningcorporatie**. Is de

huurprijs al lager dan € 575,03? Dan ontvangt u geen huurverlaging.

De corporatie controleert uw inkomen bij de Belastingdienst. Heeft u recht op de huurverlaging? Dan heeft u als het goed is al bericht ontvangen. Heeft u geen bericht gekregen, maar denkt u wel recht op de huurverlaging te hebben omdat uw inkomen na 2021 gedaald is? Dan kunt u de huurverlaging zelf aanvragen. Men kijkt naar het inkomen van de **laatste zes maanden**.

De bruto inkomensgrenzen die daarbij gelden zijn vergelijkbaar met die genoemd in het kader, maar dan de helft (omdat het om de laatste zes maanden gaat i.p.v. een heel jaar). Op de site van uw corporatie staat uitgelegd hoe u de huurverlaging precies aan moet vragen. #

Komt u er niet uit met de corporatie? Dan kunt u naar de huurcommissie als de huurverlaging gebaseerd is op het inkomen van 2021 voor 12 juli. Heeft u hier hulp bij nodig? Neem dan contact op met **!WOON** via oost@wooninfo.nl of 020 - 523 05 10

UW HUISHOUDEN	INKOMENSGRENS, uw (gezamenlijk) inkomen is niet hoger dan
1 persoon, zonder AOW	€ 23.250,-
1 persoon, met AOW	€ 24.600,-
2 of meer, allen zonder AOW	€ 30.270,-
2 of meer, van wie minimaal 1 persoon AOW krijgt	€ 32.730,-

Einde regulier tijdelijk contract

Sinds 2016 zijn tijdelijke huurcontracten toegestaan. Het idee was dat dit zou leiden tot een groter aanbod van particuliere huurwoningen. Dat is echter nooit gebleken. Wel werd vastgesteld dat verhuurders om de twee jaar de huur fors verhoogden, zodra er weer nieuwe huurders kwamen.

Ook was duidelijk dat huurders door de woningnood geen keus hadden: een tijdelijk contract of geen woning. Bovendien kregen de huurders geen binding met de buurt, wat negatieve gevolgen heeft voor de leefbaar-

heid. Daarom worden de tijdelijke contracten in de meeste gevallen weer afgeschaft.

Er zijn wat uitzonderingen:
• Proefsamenwonen: Bij samenwonen,

mag het eigen huis onder bepaalde voorwaarden tijdelijk verhuurd worden. Als de nieuwe relatie slaagt en het huis alsnog wordt verkocht, kan de huur worden opgezegd.
• Nodig voor familielid: Er kan van tevoren vastgelegd worden dat de woning later nodig is voor een eerstegraads familielid.
• Doelgroepcontract: De huidige wetgeving om tijdelijke contracten voor specifieke woningtypen en doelgroepen (o.a. studenten, jongeren) toe te staan blijft bestaan.

- Diplomatenclausule: Wie tijdelijk in het buitenland gaat studeren of werken mag zijn woning tijdelijk verhuren.
- Woningen met tijdelijke verhuurbestemming: Dit geldt voor sommige woningen zoals vakantiewoningen of corporatiewoningen die worden gesloopt/gerenoveerd.

Het is nog niet duidelijk wanneer de tijdelijke huurcontracten weer verdwenen zijn. De wet moet nog door de Eerste Kamer. #

Uw Amsterdamse makelaar met kennis van zaken en al meer dan 20 jaar een betrouwbare specialist in het hart van Oost-Watergraafsmeer!

ÚW BUURTMAKELAAR!

VBO **MAKELAAR**

020 46 30 100

deherenvansnoek.nl ▲ Linnaeuskade 6 ▲ 1098 BC Amsterdam

Ekodis
Natuurvoeding

UW BIOLOGISCHE
BUURTSUPER IN OOST!
BEUKENPLEIN 73

SINDS 1983
WWW.EKODIS.NL

NedLes
Nederlands voor anderstaligen
Dutch for Internationals

Would you like to learn Dutch or improve your Dutch?

You're welcome at **NedLes**! We offer courses at all levels.

- flexible
- small groups
- dedicated teachers

Please check our website, mail us or call us for an appointment, or just pass by our school at the

Derde Oosterparkstraat 271, 1092 EA Amsterdam
www.nedles.nl ▪ info@nedles.nl ▪ 020 8460011

'de no-nonsense makelaar van Amsterdam Oost'

JANSEN SMIT

makelaars taxateurs

- ✕ AANKOOP
- ✕ VERKOOP
- ✕ TAXATIES

020 - 261 91 66 info@jansensmit.nl www.jansensmit.nl

Dwars door het recht

Het Juridisch Spreekuur (HJS) van de Hogeschool van Amsterdam (HvA) behandelt in deze rubriek actualiteiten die met het recht te maken hebben.

Nieuw pensioenstelsel

De Eerste Kamer heeft op 30 mei 2023 de Wet toekomst pensioenen (Wtp) aangenomen. Werkgevers en pensioenfondsen hebben hier vanaf 1 juli 2023 mee te maken, maar de wet geeft hen tot uiterlijk 1 januari 2028 de tijd om te voldoen aan de nieuwe regels.

Ons Nederlandse pensioenstelsel bestaat uit drie pijlers. De eerste betreft de AOW (de Algemene Ouderdomswet): dat is een basispensioen dat iedereen van de overheid krijgt. De tweede pijler betreft de pensioenen die werknemers in veel gevallen via hun werkgever opbouwen. Tenslotte kunnen mensen natuurlijk ook zelf sparen voor hun pensioen (de derde pijler). De wijzigingen die in de nieuwe wet zijn opgenomen zijn van toepassing op de tweede pijler.

Het pensioen heeft veel invloed op het toekomstige welzijn van de mensen. Het is daarom belangrijk dat dit onderwerp duidelijk is voor iedereen. Een pensioenregeling is een overeenkomst tussen een werkgever en een werknemer. De werknemer bouwt op deze manier met behulp van zijn werkgever een extra spaarpot op voor wanneer hij de pensioengerechtigde leeftijd bereikt. Dit geld wordt uitgekeerd door pensioenfondsen. Zij

zijn het ook die de ingelegde premies beheren. Door de pensioenveranderingen worden aanvullende vormen van pensioenopbouw steeds belangrijker, zoals het afsluiten van een lijfrente-verzekering of het opbouwen van een spaarrekening. Wie in de toekomst comfortabel met pensioen wil, kan daarom beter vroegtijdig beginnen met het opbouwen van een aanvullend pensioen.

Hier een kort overzicht van de belangrijkste wijzigingen:

- Er wordt gewerkt met een beschikbare premieregeling. Dat betekent dat er geen vaste pensioenbedragen meer toegezegd kunnen worden. De inleg staat vast, de uitkomst niet. Iedere werknemer heeft een eigen pensioenpot waar de werkgever én de werknemer geld in storten. Dit geld wordt belegd en de werknemer bepaalt hoeveel risico die daarbij wil lopen (via een flexibele premieregeling of een sociale premieregeling).

Er zijn dus meer risico's aanwezig dan in het huidige stelsel.

- De pensioenpremie is voor iedereen gelijk en niet meer afhankelijk van je leeftijd.
- Het nabestaandenpensioen (van belang voor de overblijvende partner) wordt eenvoudiger geregeld (op risicobasis, wat wil zeggen dat er geen potje wordt opgebouwd, maar er een verzekering is zolang de werknemer in dienst is).

Kortom, de veranderingen in het pensioenstelsel hebben een grote invloed op de toekomstige pensioenen van individuen. Het is essentieel dat mensen zich bewust zijn van

De medewerkers van HJS hebben vakantie tot 4 september, maar staan dan weer klaar om u – gratis – ondersteuning te bieden.
Meer informatie:
www.hva.nl/hjs, twitter: @hva-hjs, instagram: @hva_hjs

deze veranderingen en tijdig actie ondernemen om te voorkomen dat er later sprake is van een pensioentekort. Het raadplegen van een pensioenadviseur kan helpen bij het begrijpen van de persoonlijke situatie en het maken van weloverwogen beslissingen met betrekking tot de financiële planning van het pensioen. #

Eerder naar een schuldenvrij bestaan

De wettelijke schuldsanering (Wsnp) wordt anders op 1 juli 2023. Dit zijn de belangrijkste gevolgen:

- De standaard looptijd van een Wsnp-traject gaat van 3 jaar naar 1,5 jaar (18 maanden).
- Na een eerdere Wsnp kan opnieuw een Wsnp worden aangevraagd (nu geldt er nog een 10-jaarswachttermijn).

- Er kan vaker een rechtstreeks verzoek voor de Wsnp worden ingediend, zonder voorafgaand minnelijk traject.
- De goede-trouw-toets gaat van 5 naar 3 jaar.

Dit geldt ook voor Wsnp-verzoeken die nog in behandeling zijn bij de rechtbank. #

#Dwars

De gratis advertentierubriek van Dwars door de buurt.

Deze rubriek is bedoeld als service voor onze lezers. U kunt als particulier of stichting een gratis advertentie, oproep of mededeling plaatsen. Er worden geen commerciële boodschappen geplaatst. Uw informatie moet voor de deadline bij ons binnen zijn en mag hooguit uit 200 tekens bestaan. Zie het colofon elders in deze krant voor deadline en mailadres.

igbertjes

Mens en dier

Voor mijn nieuwe boek over de bijzondere relatie tussen mens en dier ben ik op zoek naar eigenaren van slangen, spinnen, pratende vogels, koi karpers, reuzenslakken, wandelende takken, dieren die meespelen in reclamefilmpjes, mensen die hun dier hebben laten opzetten, oppas opa's en oma's van Stichting OPOEH, mensen die een hulphond of therapiehond hebben, dieren die een eigen Instagram account hebben of andere interessante beestenboel. Lijkt het je leuk mee te werken aan mijn boek met een interview en foto's, stuur mij dan een berichtje via a.gamei@chello.nl en ik (Ansje Visser) neem contact met je op.

Verloren

Ik ben verloren mijn Samsung A72 mobiele telefoon, lichtblauw. Op Koningsdag 27 april tussen The Social Hub Amsterdam City aan de Wibautstraat en de Vrolikstraat. Met onder andere foto's van mijn overleden broer. Contact: 06 - 151 119 34

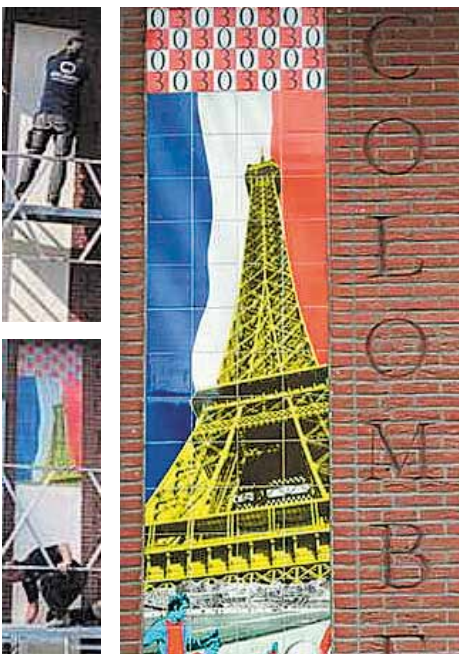
Geheugen

Volg Geheugen van Oost op de website: verhalen over het verleden in de buurt, wandelingen in de buurt en exposities. Ga naar www.geheugenvanoost.amsterdam

No Art

Op 23 en 24 juni is in het Flevopark het No Art Festival 2023 gewoon door mogen gaan. De harde muziek, de aanwezigheid van wel 15.000 bezoekers en de dagenlange afsluiting van het park stuitten op veel kritiek.

De felle protesten uit de buurt, onder aanvoering van de Vrienden van het Flevopark, hebben echter niet geleid tot een verbod. Volgens Carolien de Heer – stadsdeelvoorzitter en daarmee verantwoordelijk voor het al dan niet doorgaan – was er geen grond om een vergunning voor het festival te weigeren. Ook burgemeester Femke Halsema, die haar stadsdeelbestuurder nog had kunnen overrulen, liet de vele Vrienden van het Flevopark aan hun lot over. #

Tegeltableaus

Een aantal prachtige tegeltableaus voor straatnamen in Park de Meer bladderden af.

Het stadsdeel wilde niet restaureren, want het was te duur om dat in de originele staat te doen zoals de kunstenaar van destijds wenste. Door een burgerinitiatief, bijvoorbeeld voor 'Stade de Colombes', bleek restauratie door een andere techniek wel haalbaar. Enthousiaste initiatiefnemer was Maarten van Noort. Het resultaat is te zien op de foto. #

Wat past bij jou?

Meer dan 1200 leuke vrijwilligersvacatures

Spreekuren vrijwilligerswerk Oost:

- Telefonisch: ma van 17 tot 21 uur
- Post Oost: di, do van 13 tot 17 uur
- IJburg: do van 9 tot 12 uur

Maak een afspraak: 0638326317

Oost@vca.nu | www.vca.nu

DAVID ELDERS

begravenis & crematie

kleinschalig rouwcentrum

persoonlijke uitvaartverzorging

020 6252201

dag en nacht

Kruislaan 235 Amsterdam

www.uitvaartcentrumelders.nl

Energie besparen?

Dubbelglas?

Gratis advies en hulp

www.wooninfo.nl/energie

020 5230 130

Speciaal: Dino's zijn niet uitgestorven!

Er is een heel boek uit over de spookvogel. Nee, dat is geen uitgestorven vogel.

Geen vogelgeest die met een laken om zich heen door een kasteel fladdert. Hij bestaat echt. Een andere naam ervoor is griel. En hij wordt ook wel doornsluiper genoemd. In het Engels heet hij "curlew", en dat is ongeveer het geluid dat hij maakt: Curlewwww! In Nederland werd hij wel spookvogel genoemd omdat hij voor je ogen verdween. Je keek ernaar en hij zag dat en maakte zich onzichtbaar. Door te gaan zitten of weg te sluipen. Ik heb zelf gezien dat ze zomers in de trillende hitte boven kiezels en stenen nauwelijks zichtbaar zijn.

Ze broedden vroeger bij ons in de duinen. Maar de duinen veranderden zo dat ze er sinds vijftig jaar niet meer broeden.

Uit het boek blijkt dat er maar heel weinig hoeft te veranderen en een gebied is niet meer

geschikt om te broeden. Grielen houden niet van open duinen en stuifduinen maar wel van het gebied waar stuifvlaktes overgaan in vegetatie. En dat gebied werd door duinbeheer steeds minder. Wel worden er elk jaar nog een aantal grielen gezien. In Frankrijk en Spanje en Engeland broeden ze nog steeds. Waar wij woonden in Frankrijk bijvoorbeeld.

Deze week zag ik er nog eentje op een kaal kiezeleiland in de rivier de Allier.

Op zulke kiezeleilanden en kiezelbanken heb ik ze de laatste vijftien jaar vrij vaak gezien. Meestal zijn het paartjes die op zo'n eiland in de rivier hun kuikens grootbrengen. Dat is veilig tegen vossen en dassen, maar onveilig omdat die kuikens de hele dag op de kiezels zitten en dus vanuit de lucht door roofvogels gezien kunnen worden. Meestal zitten ze verstopt onder stukken drijfhout. Ik heb wel veel ouders gezien maar nooit kuikens dus ik denk dat ze best goed zijn in zich verstoppert.

Ron de Zeeuw schrijft de stukjes. Connie Dekker tekent Stinks. MaBelle behandelt de post. Foto van de griel in de delta van de Po, Francesco Veronesi. Foto australische baby griel i s gemaakt door Geoff Whalan. Flickr CC. En... op de website van www.dierenkrant-online.nl kun je al onze stukjes nog eens nalezen. Veel plezier!

Grielen in de delta van de Po, Italië

Als je plotseling een griel door de verrekijker ziet denk je aan een dinosaurus.

Het zijn best grote vogels en door de verrekijker denk je een moment dat ze enorm zijn. Die grote gele ogen en die lange gele poten! Hun hele houding doet denken aan zo'n velociraptor uit Jurassic park.

Er zijn de laatste jaren nogal wat boeken**verschenen over de afstamming van vogels en dinosaurussen.**

Over hun relatie. Er zijn erg veel overeenkomsten. Sommige dino's blijken al veren te hebben gehad, eerst alleen voor de warmte, later omdat het hielp bij het vliegen. Inderdaad, er waren al vliegende dino's. Eerst gleden ze maar zo'n beetje omlaag, later werd het heus gefladder en tenslotte konden

ze bijna zo goed vliegen als de vogels van nu. Ook waren er warmbloedige dino's, net als vogels. En de botten van die vliegende dino's waren hol, net als die van vogels, en veel lichter dan die van zoogdieren. De schrijver begint dat boek zo:

Dino's zijn niet uitgestorven. Ze zijn overal om ons heen. We noemen ze vogels.

Wat is jouw leukste dinovogel? Vertel het aan lieve.mabelle@gmail.com

De Dapperbuurt in de ban van de spookvogel. Heb jij'm al gezien?